

RAPORT

Serviciile de asistență acordate victimelor traficului de persoane în România și Norvegia

Noiembrie 2014

Asociatia
PRO REFUGIU.org

PRO REFUGIU ASSOCIATION

ADDRESS:

56 CRANGASI STREET, BUCHAREST, ROMANIA

www.prorefugiu.org

AUTORI: ASOCIAȚIA PRO REFUGIU

ORGANIZAȚIA PRO SENTRET

D-na Silvia Antoaneta Berbec – Președinte, Expert Asociația Pro Refugiu
D-na Anca Bucur – Psiholog, Expert Asociația Pro Refugiu
D-na Bjørg Norli – Director, Expert Organizația Pro Sentret
D-na Camilla Hammergren – Expert Organizația Pro Sentret

ORGANIZAȚII PARTENERE

- Asociația Global Help
- Asociația Betania
- Fundația People to People
- Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii

RESPONDENȚI ROMÂNIA

- Agenția Națională Impotriva Traficului de Persoane
- Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului județele Alba, Arad, Argeș, Botoșani, Brașov, Bistrița, Bihor, Buzău, Bacău, Călărași, Constanța, Cluj, Covasna, Dâmbovită, Dolj, Gorj, Galați, Giurgiu, Harghita, Iași, Mehedinți, Neamț, Mureș, Prahova, Sibiu, Satu Mare, Suceava, Timiș, Vâlcea, Sălaj
- Asociația pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare și Educație
- Asociația Română Anti-Sida Filiala Brașov
- Asociația Generație Tânără

EDITOR ASOCIAȚIA PRO REFUGIU

www.prorefugiu.org

RESPONDENȚI NORVEGIA

- Centre for women and men with experience of prostitution, The Church City Mission, Oslo (Nadheim)
- Social welfare service for victims of human trafficking, Municipality of Oslo (Oslo Piloten)t
- Outreach service for young people at risk, Municipality of Oslo (Uteseksjonen)
- Child care services, Municipality of Oslo (Barnevernstjenesten)
- Re-establishment, organizing safe housing, security and assistance to victims of human trafficking (ROSA)
- Maritastiftelsen
- Norwegian Directorate of Immigration, Protection (UDI Asylavdelingen)
- Norwegian Directorate of Immigration, Residency (UDI Oppholdsavdelingen)
- International Organization of Migration (IOM)
- Salvation Army, Oslo (Frelsesarmeen)
- Reception Centre for unaccompanied minor asylum seekers (Hvalstad Avlastningsmottak)
- Red Cross, Oslo (Røde Kors)
- EVA Project, Red Cross, Bergen (EVA Røde Kors)
- Norwegian Organization for Asylum Seekers (NOAS)
- Outreach service for young people at risk, Municipality of Bergen (Utekontakten)
- Guardian for unaccompanied minor asylum seekers, the County Governor
- Pro Sentret Oslo

CUPRINS

INTRODUCERE 4

CAPITOLUL I 5

STATISTICI

CAPITOLUL II 18

LEGISLATIE PRIVIND PROTECTIA SI ASISTENTA VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

CAPITOLUL III 26

SERVICII DE ASISTENTA PENTRU REABILITAREA VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

CAPITOLUL IV 46

MANAGEMENTUL DE CAZ

CAPITOLUL V 57

RECOMANDARI PENTRU IMBUNATATIREA SERVICIILOR DE ASISTENTA A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

ANEXE 58

ACRONIME

ANITP	AGENȚIA NAȚIONALĂ ÎMPOTRIVA TRAFICULUI DE PERSOANE
ANPDCA	AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA DREPTURILOR COPILULUI SI ADOPTIE
BCCO	BIROUL DE COMBATERE A CRIMINALITĂȚII ORGANIZATE
DGASPC	DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ SI PROTECTIA COPILULUI
DIICOT	DIRECȚIA DE INVESTIGARE A INFRAȚIUNILOR DE CRIMINALITATE ORGANIZATĂ SI TERRORISM
IGPR	INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
IGI	INSPECTORATUL GENERAL PENTRU IMIGRĂRI
OIM	ORGANIZAȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU MIGRATIE
ONG	ORGANIZAȚIE NON-GUVERNAMENTALĂ
MJ	MINISTERUL DE JUSTITIE
MMFPSPV	MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECTIEI SOCIALE SI PERSOANELOR VÂRSTNICE
VTP	VICTIMA TRAFIC DE PERSOANE
CP	COD PENAL
CPC	COD PROCEDURĂ PENALĂ
HG	HOTĂRÂRE DE GUVERN
OG	ORDONANȚĂ DE GUVERN
OUG	ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ A GUVERNULUI

INTRODUCERE

Traficul de persoane reprezintă una dintre cele mai profitabile activități de criminalitate organizată. Acest fenomen reprezintă o încălcare flagrantă a drepturilor omului, afectând anual milioane de persoane în întreaga lume.

România reprezintă în principal o țară de origine și tranzit pentru victimele traficului de persoane. Anual cetățenii români reprezintă un procent considerabil din numărul total al victimelor traficului de persoane identificate în Europa. Printre formele cele mai frecvente de exploatare se numără exploatarea sexuală, munca forțată, cersetoria forțată. De-a lungul anilor țări de destinație s-au numărat state precum Italia, Spania, Franța, Germania, Marea Britanie, Grecia, însă în ultimii ani a crescut numărul cetățenilor români exploatați în state precum Norvegia, Suedia, Danemarca.

Norvegia se prezintă ca o țară bogată, cu o populație cu putere de cumpărare puternică, reprezentând o piață atractivă pentru traficul de ființe umane. Norvegia este în principal o țară de destinație, forma cea mai frecventă de exploatare fiind prostituția forțată a femeilor. Cu toate acestea, există și cazuri de muncă forțată și uneori Norvegia este considerată de către autorități ca fiind și o țară de tranzit. Din informațiile detinute Norvegia în general nu reprezintă o țară de origine nici pentru traficul intern, nici pentru cel extern.

Obiectivul este prezentarea situației actuale în cele două țări privind traficul de persoane și sistemul de sprijin oferit victimelor. Aceste informații vor sta la baza creării celor mai bune practici în acest domeniu.

Având în vedere subiectul sensibil, realizarea prezentului raport româno-norvegian nu a fost o sarcină ușoară.

Raportul a fost realizat ca parte a proiectului *Șansă și Provocare - Îmbunătățirea serviciilor sociale oferite victimelor traficului de persoane*, proiect finanțat prin Granturile SEE în cadrul Fondului ONG România. Studiul are la bază o metodologie de tip calitativ și cantitativ axată pe 2 componente: Desk research – analiza legislației și a documentelor relevante din România și Norvegia. Colectare date prin aplicare chestionare în raport de autorități, organizații non-guvernamentale care furnizează servicii de asistență victimelor în cele două țări.

Raportul este alcătuit din 5 capitole: *Capitolul I Statistici*, prezintă în detaliu informații privind numărul victimelor traficului de persoane, formele de exploatare a acestora în România și Norvegia în perioada 2012-2014. *Capitolul II Legislație privind protecția și asistența victimelor traficului de persoane* conține informații referitoare la principalele acte normative din cele două țări care cuprind reglementări relevante privind serviciile de asistență la care victimele ar trebui să aibă dreptul pe durata procesului de reabilitare/reintegrare în societate. *Capitolul III Servicii de asistență pentru reabilitarea victimelor* conține o analiză detaliată a serviciilor de asistență care se oferă în practică de către autorități și organizații non-guvernamentale din cele două țări. *Capitolul IV Managementul de caz în România și Norvegia*. *Capitolul V Recomandări pentru îmbunătățirea serviciilor de asistență a victimelor traficului de persoane*.

CAPITOLUL I

STATISTICI

I. ROMANIA

1. Număr victime identificate anual

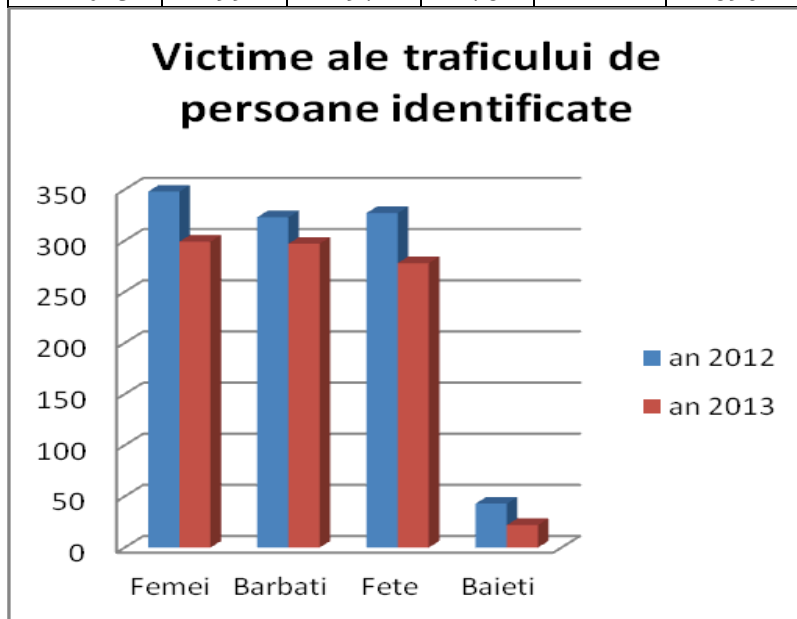
Datele au fost obținute cu sprijinul Agenției Naționale Impotriva Traficului de Persoane (ANITP) și vizează perioada anilor 2012 și 2013.

Agenția Națională Impotriva Traficului de Persoane este autoritatea competentă din România care printre atribuțiile sale deține și coordonarea, respectiv monitorizează la nivel național, a activităților de colectare a datelor și informațiilor privind situația persoanelor traficate, asistenței acordate victimelor traficului de persoane și reintegrării sociale a acestora.

Tabel 1

Număr victime cetățeni români

AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	TOTAL
An 2012	348	323	327	43	1041
An 2013	299	297	278	22	896

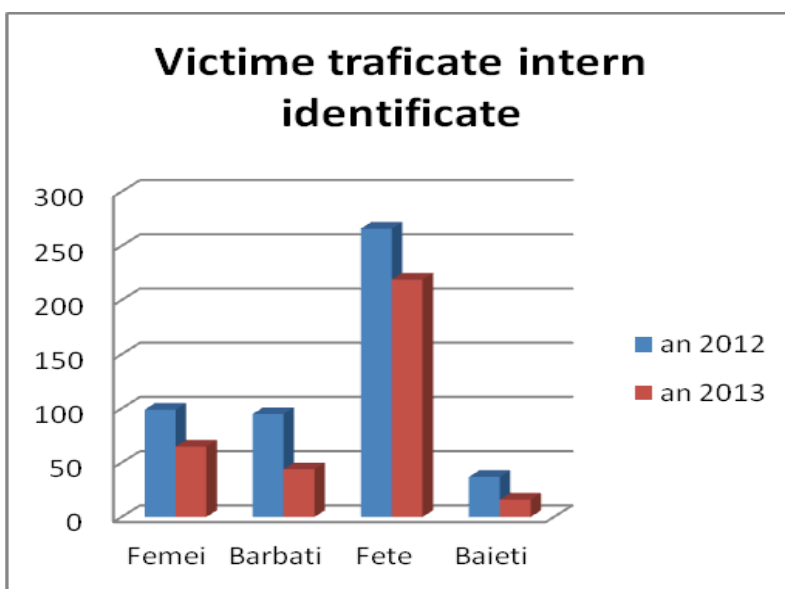
În cifre absolute se observă o ușoară scădere a numărului de cazuri de victime în anul 2013 față de 2012.

Tabel 2

Număr victime -cetățeni români- trafic intern

AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	TOTAL
An 2012	99	95	266	37	497
An 2013	65	44	219	16	344

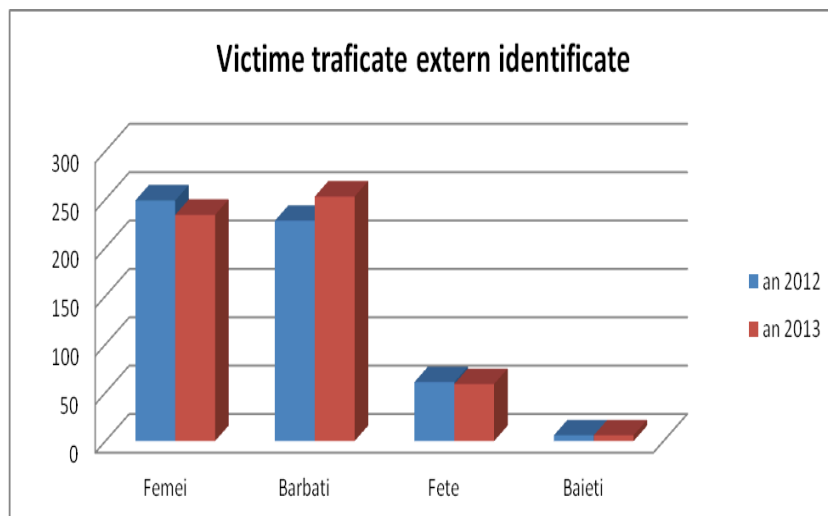
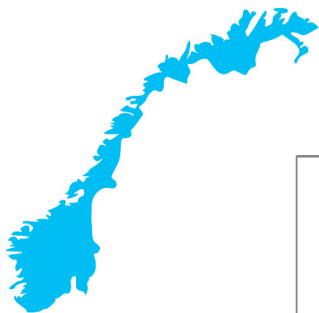

Din analiza datelor, se poate observa că predomină numărul minorilor de sex feminin ca fiind supuse traficului intern in cei 2 ani de referință.

Tabel 3

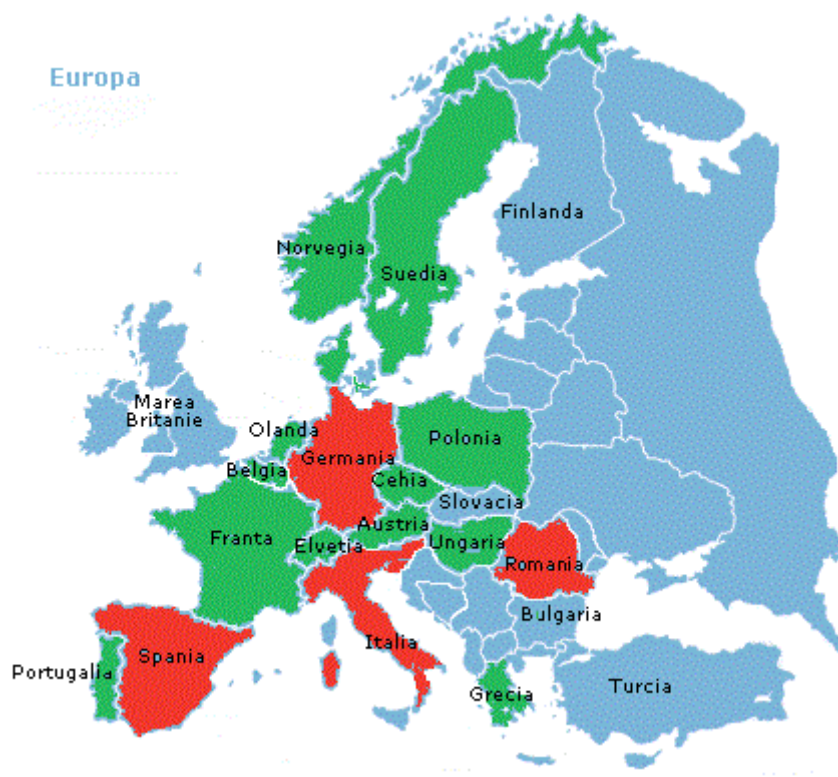
Număr de victime -cetățeni români- trafic extern

AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	TOTAL
An 2012	249	228	61	6	544
An 2013	234	253	59	6	552

In cazul traficului extern, se observă faptul că adulții, atat femei cat si barbati, sunt cele mai traficate categorii de persoane. Se remarcă numărul mic de minori de sex masculin.

HARTA DESTINATIEI VICTIMELOR CETATENI ROMANI PERIOADA 2012-2013

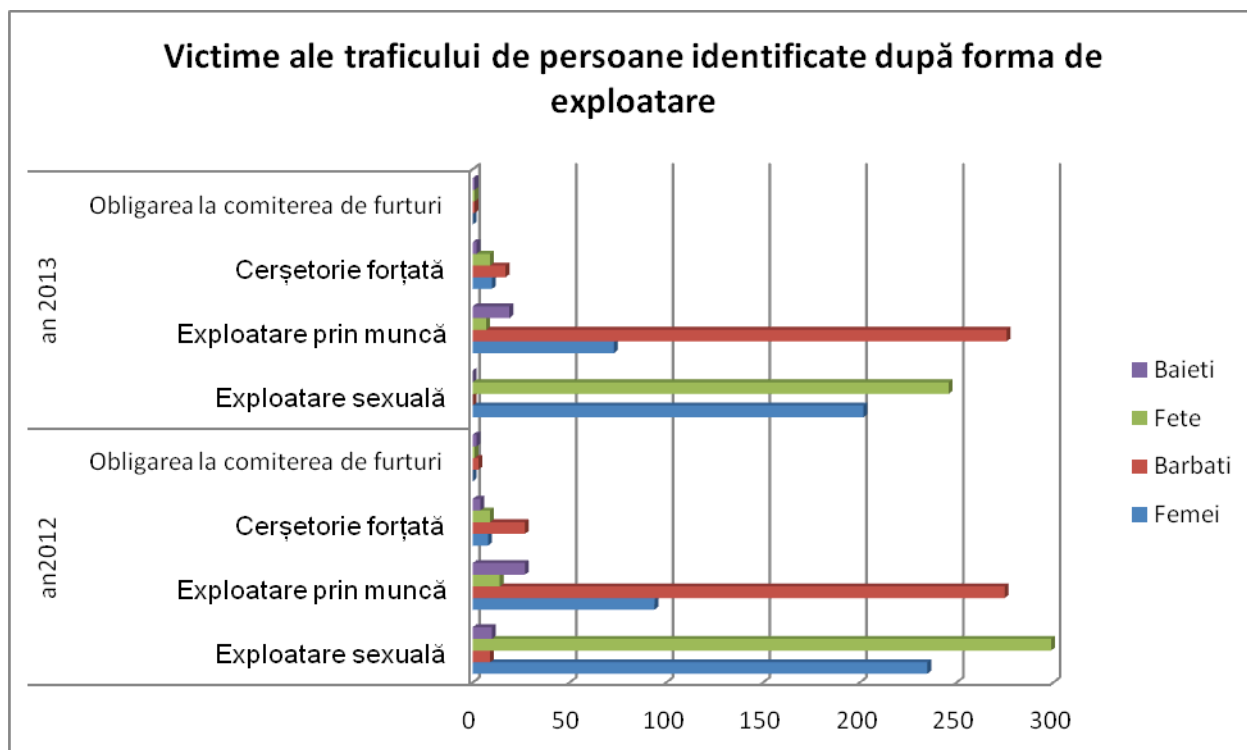
Cu rosu statele unde sunt identificate oficial anual peste 40 victime cetateni romani (România, Germania, Spania, Italia)

Cu verde statele unde sunt identificate oficial anual între 1-40 victime cetățeni români (Austria, Belgia, Cehia, Danemarca, Elveția, Franța, Grecia, Olanda, Polonia, Portugalia, Olanda, Norvegia, Suedia, Ungaria).

Tabel 4

Număr victime -cetățeni români- identificate în funcție de formele de exploatare

AN	FORME DE EXPLOATARE	Femei	Barbati	Fete	Baieti	TOTAL
2012	Exploatarea sexuala	235	9	299	10	553
	Exploatarea prin munca	94	275	14	27	410
	Cerșetorie forțata	8	27	9	4	48
	Obligare la comiterea de furturi	0	3	1	2	6
2013	Exploatarea sexuala	202	0	246	0	448
	Exploatarea prin munca	73	276	7	19	375
	Cerșetoria forțata	10	17	9	2	38
	Obligare la comiterea de furturi	0	1	1	1	3

Din analiza datelor, se poate observa faptul că, femeile și fetele sunt cele mai frecvent supuse exploatării sexuale, în timp ce în cazul bărbaților predomină exploatarea prin muncă. Cersetoria forțată, obligarea la comitere de furturi sau alte acte ilegale sunt sensibil mai scăzute ca număr de cazuri.

Tabel 5

Victime -cetățeni străini- identificate pe teritoriul României

AN	Număr Adulti	Număr Minori	Forme de exploatare
2012	4	0	Exploatare sexuală
2013	2	0	Exploatare sexuală

Din datele furnizate de ANITP reiese că un număr de 6 persoane, cetățeni străini, au fost identificate pe teritoriul României ca fiind victime ale traficului de persoane. Toate victimele au fost adulți de sex feminin, supuse exploatării sexuale.

2. Victime ale traficului de persoane beneficiare de servicii asistentă din partea Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

Au fost utilizate datele obținute de la un număr de 31 Direcții Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului (D.G.A.S.P.C.-uri corespunzătoare tot atator județe) după cum urmează: Alba, Arad, Argeș, Botoșani, Brașov, Bistrița, Bihor, Buzău, Bacău, Călărași, Constanța, Cluj, Covasna, Dambovită, Dolj, Gorj, Galați, Giurgiu, Harghita, Iași, Mehedinți, Iași, Neamț, Mureș, Prahova, Sibiu, Satu Mare, Suceava, Timiș, Vâlcea, Sălaj.

DGASPC-uri pe județe participante la studiu

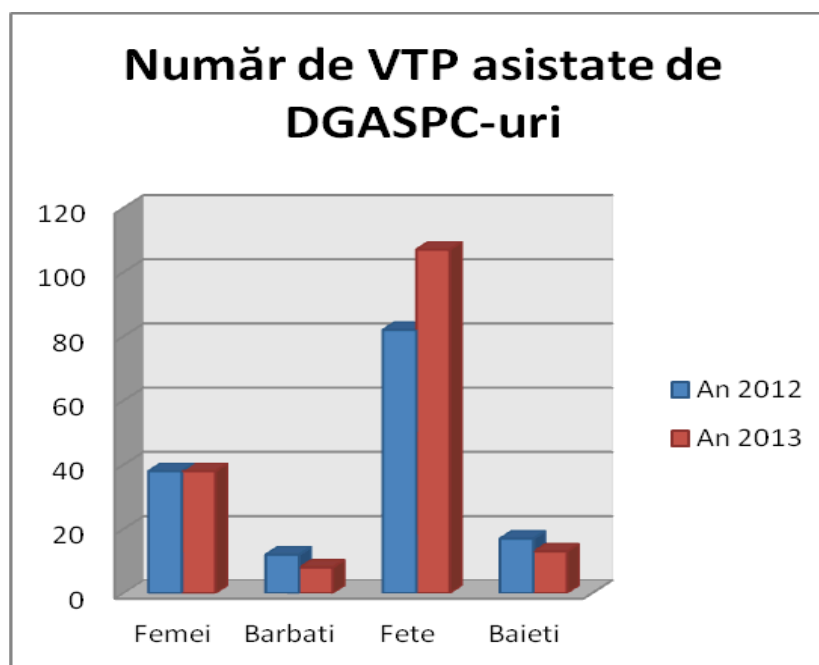

Conform datelor centralizate, situația victimelor traficului de persoane asistate prin serviciile oferite de DGASPC-uri pentru anii 2012 și 2013 se prezintă astfel

Tabel 6

Victime-cetățeni români-asistate de Direcțiile Sociale de Asistență Socială și Protecția Copilului

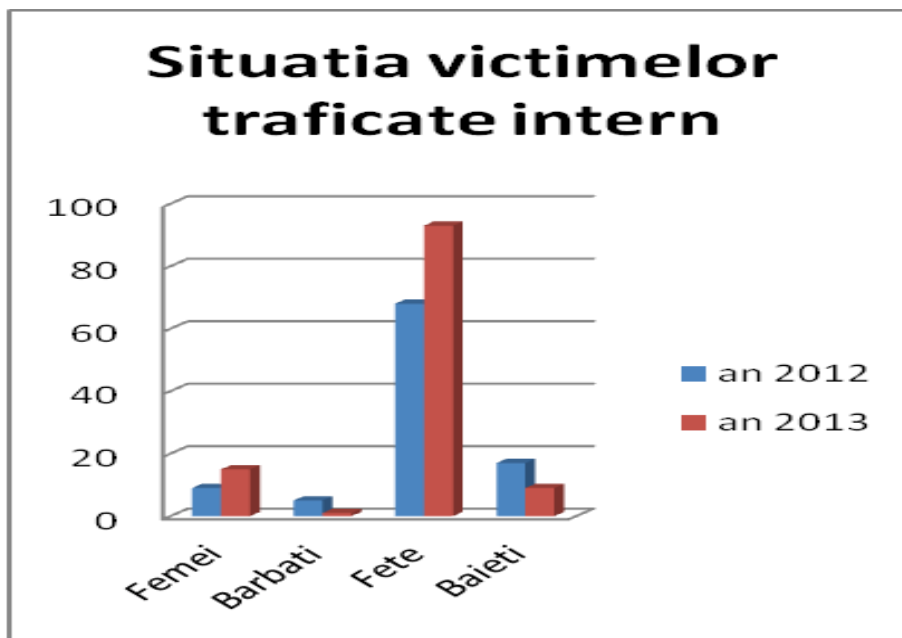
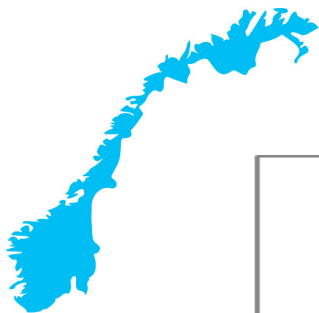
AN	Femei trafic intern și extern	Barbati trafic intern și extern	Fete trafic intern și extern	Baieti trafic intern și extern	TOTAL
2012	38	12	82	17	149
2013	38	8	107	13	166

Tabel 7

Victime-cetățeni români-traficate intern, asistate de Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

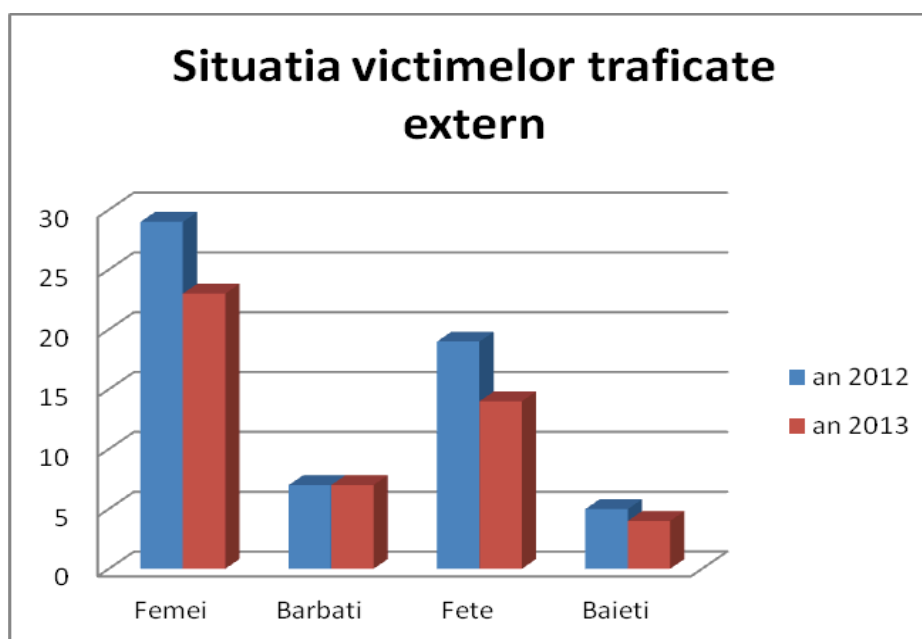
AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	Total
An 2012	9	5	68	17	99
An 2013	15	1	93	9	118

Tabel 8

Victime-cetățeni români-traficate extern, asistate de către Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	
2012	29	7	19	5	60
2013	23	7	14	4	48

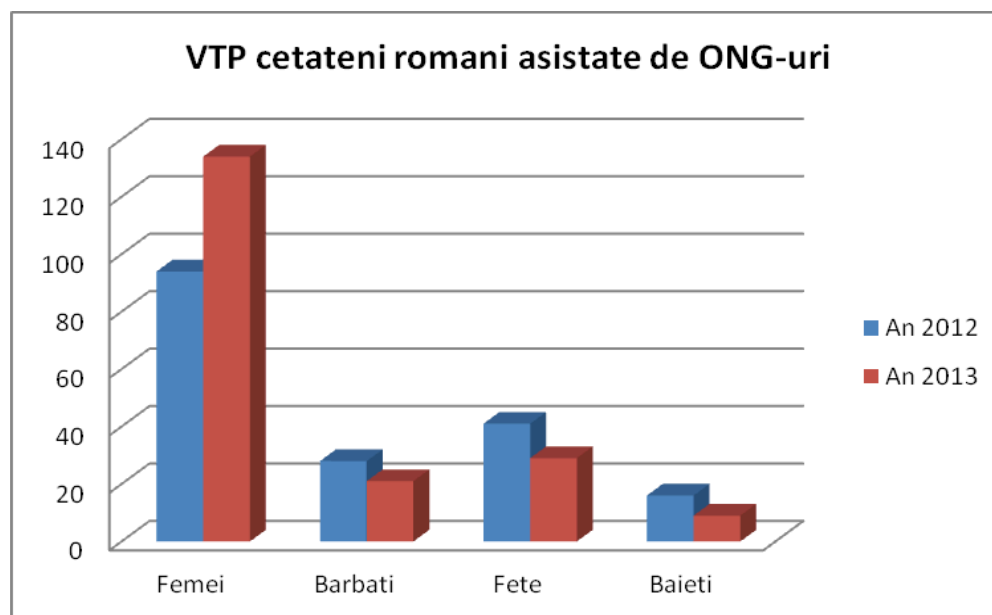
3. Victime ale traficului de persoane beneficiare de servicii asistență din partea organizațiilor non-guvernamentale

Organizațiile non-guvernamentale participante la acest studiu au fost: Asociația Pro Refugiu (Bucuresti), Fundația People to People (Oradea), Asociația Global Help (Craiova), Institutul Est European de Sănătate a Reproducerii (Targu Mures), Asociația pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare si Educatie (Bucuresti), Asociația Romana Anti-Sida Filiala Brasov, Asociația Generatie Tanara (Timisoara). Aceste organizații ofera servicii de consiliere, asistență socială, psihologică, juridică, consiliere vocațională, orientare profesionala, consiliere familială, dar si servicii de formare si prevenire pentru combaterea traficului de ființe umane.

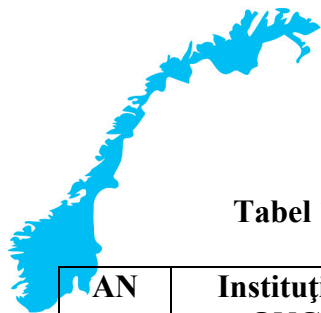
Tabel 9

Victime -cetățeni romani- asistate de organizații non-guvernamentale din România

AN	Femei	Barbati	Fete	Baieti	TOTAL
An 2012	94	28	41	16	179
An 2013	134	21	29	9	193

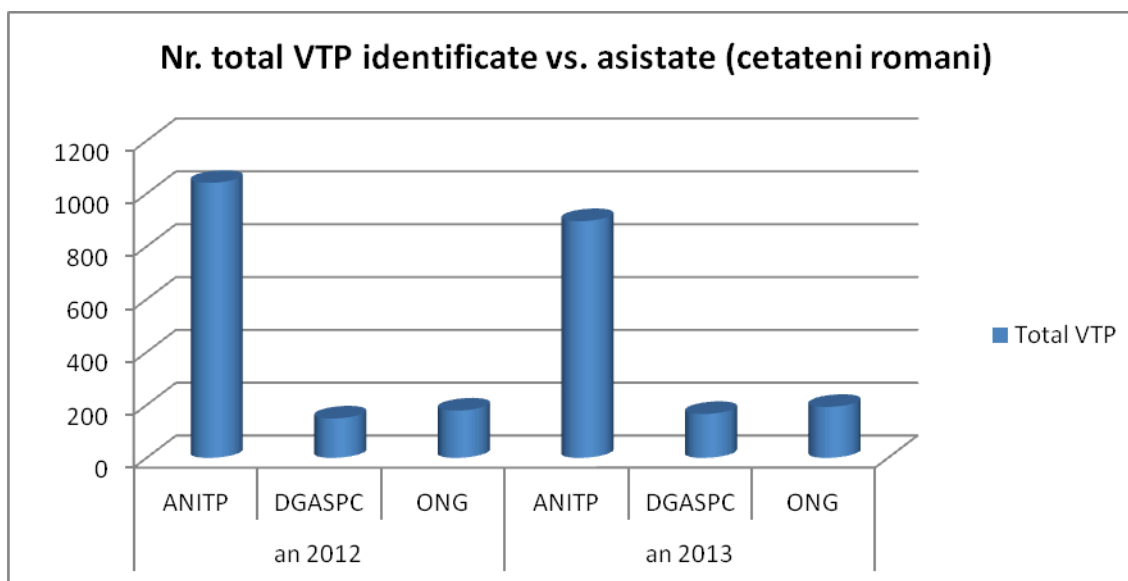

Din datele furnizate de ONG-uri si centralizate, in raport de cei 2 ani de referință, reiese că cea mai numeroasă categorie asistată o constituie femeile, urmate de minori de gen feminin.

Tabel 10. Tabel comparativ - asistența acordată victimelor de către diferite instituții/ ONG-uri

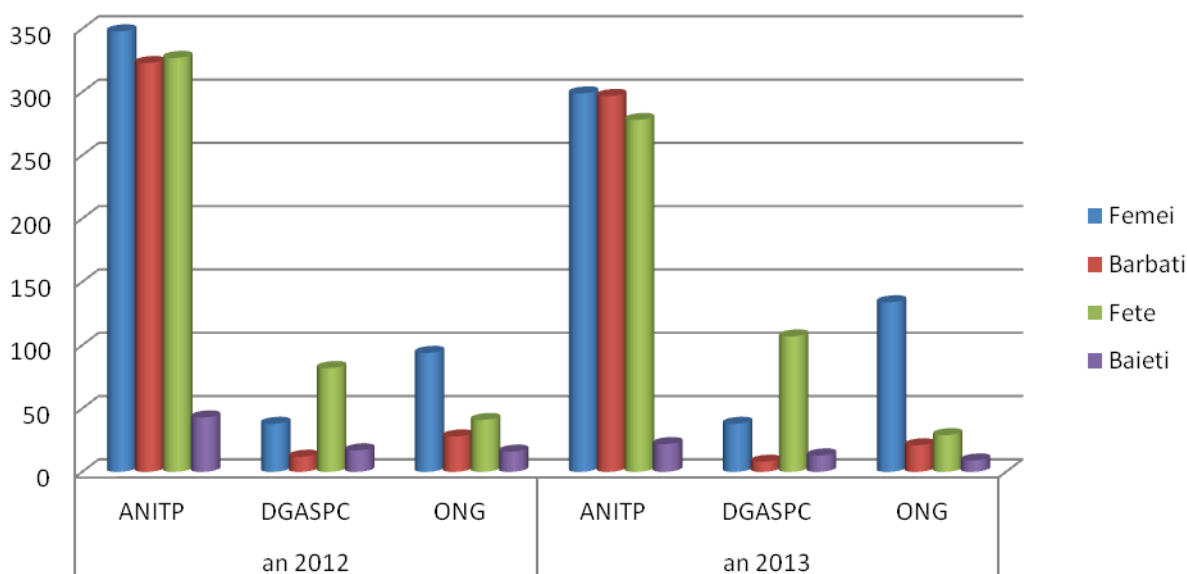
AN	Instituții / ONG	Femei	Bărbați	Fete	Băieți	TOTAL
2012	ANITP	348	323	327	43	1041
	DGASPC	38	12	82	17	149
	ONG	94	28	41	16	179
2013	ANITP	299	297	278	22	896
	DGASPC	38	8	107	13	166
	ONG	134	21	29	9	193

Se observă discrepanța între numărul victimelor identificate și cele asistate de DGASPC-uri și ONG-uri, ceea ce din punctul nostru de vedere indică existența unor deficiențe ale sistemului de referire în vederea acordării serviciilor de asistență de care victimele au în general nevoie.

Și la analiza pe categorii a victimelor se observă o mare diferență; se pare că în toți anii analizați sectorul non-guvernamental a acordat asistență victimelor femei într-o măsură mai mare decât Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului.

Nr. total VTP identificate vs. asistate (cetateni romani) pe categorii

II. NORVEGIA

Norvegia, fiind o țară bogată și cu o mare putere de cumpărare, este o piață atractivă pentru traficul de persoane. Norvegia este în principal o țară de destinație și, mai ales în scopul exploatării femeilor prin prostituție. Totuși, au existat și cazuri în care victimele au fost exploatare prin muncă forțată, iar în aceste situații poliția a presupus Norvegia este o țară de tranzit. Din ceea ce știm, Norvegia nu este o țară de origine nici pentru traficul de persoane intern, nici pentru trafic persoane în afara granițelor sale.

În Norvegia, facem distincție între identificarea posibilelor victime ale traficului de persoane și verificarea victimelor. Dacă persoana în cauză este un minor, acesta poate fi identificată ca o posibilă victimă a traficului de persoane și poate fi verificată ca victimă de către organele de poliție, procuratură, autoritățile de imigrare sau de către serviciul de protecție a copilului. Verificarea are loc prin îndeplinirea sarcinilor obișnuite ale autorităților și nu este obligatoriu să se ajungă la aceeași concluzie.

Nu există o agenție guvernamentală sau organizație în Norvegia care să dețină o imagine de ansamblu a numărului total de victime ale traficului de persoane, așa cum nu există niciun sistem național de identificare și înregistrare a victimelor. La începutul fiecărui an, Unitatea de Coordonare a Victimelor Traficului de Persoane (KOM) din cadrul Poliției încurajează fiecare organizație și autoritate care ar putea să întâlnească potențiale victime ale traficului de persoane să le raporteze acestui departament. Aceste date vor fi colectate și inserate ca statistici într-un raport anual. Această statistică însă nu face diferența între posibile victime și victime verificate. Din câte știm, nu există nicio statistică care să facă diferența între cele două categorii. Cifrele

prezentate în cele ce urmează sunt preluate din rapoartele anuale ale Unității de Coordonare a Victimelor (KOM).

Avem motive să credem că numărul real al victimelor este mult mai ridicat, deoarece unele persoane identificate ca victime refuză asistența și, prin urmare, nu sunt incluse în statistici, iar altele nu sunt identificate deloc. Dată fiind situația prezentă, este imposibilă realizarea unei estimări a numărului real de victime.

Este important să înțelegem că cifrele din statistici reprezintă totalul de victime ale traficului de persoane care au primit asistență în anul respectiv, indiferent de anul în care au fost identificate. Acest lucru semnifică faptul că, o potențială victimă a traficului de persoane identificată în 2011 și care în 2012 și 2013 a continuat să beneficieze de asistență va apărea în ambele statistici anuale.

În decursul anului 2012 numărul total al persoanelor care au beneficiat de asistență, în calitate de victime ale traficului de ființe umane, a fost de 349, din care 136 identificate în decursul anului respectiv.

AN	Adulți				Minori			
	Femei		Barbati		Fete		Baieti	
2012	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern
		0	225	0	24	0	33	0

Formele de exploatare

Nu există victime cetățeni norvegieni supuși traficului de persoane. Prin urmare numerele prezintă victimele traficului de persoane care sunt cetățeni străini exploatați în Norvegia. Mai mult de atât, numerele reprezintă victimele care au primit asistență în acel an și nu doar cele identificate în 2012.

AN 2012	Forme de exploatare	Adulți		Minori	
		Femei	Barbati	Fete	Baieti
	Prostitutie și alte forme de exploatare sexuala	218	5	14	2
	Munca forțată și servicii	20	16	7	26
	Prostitutie și munca forțată	11	1	2	1
	Prelevare de organe	0	0	0	0
	Serviciul militar	1	0	1	8

Alte forme de exploatare	5	2	9	0
--------------------------	---	---	---	---

Astfel prezentat mai sus cele 349 de victime ale traficului de persoane au beneficiat de asistență în anul 2012. Aceste victime provin din 50 de țări diferite. Cele 10 țări din care provin cele mai multe victime sunt prezentate în tabelul următor.

Tara de origine	Număr de victime
Nigeria	163
România	46
Filipine	13
Somalia	10
Uganda	9
Afganistan	7
Bulgaria	7
Algeria	6
Lituania	6
Ghana	5

Numărul total victimelor traficului de persoane care au beneficiat în decursul anului 2013 de asistență a fost de 300, din care 124 au fost identificate în decursul respectivului an.

AN	Adulti				Minori			
	Femei		Barbati		Fete		Baieti	
	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern	Trafic intern	Trafic extern
2013	0	231	0	35	0	16	0	18

Formele de exploatare

Nici în privința acestui an nu au existat cazuri de cetățeni norvegieni victime ale traficului. Prin urmare datele reprezintă victime ale traficului care sunt cetățeni străini exploatați în Norvegia. Datele din tabelul de mai jos reprezintă numărul victimelor care au beneficiat de asistență în 2013 și nu doar numărul celor identificate în decursul anului 2013.

AN 2013	Forme de exploatare	Adulti		Minori	
		Femei	Barbati	Fete	Baieti
	Prostitutie și alte forme de exploatare sexuală	193	4	4	0

Munca forțată și servicii	28	29	8	14
Prostituție și muncă forțată	5	1	1	2
Prelevare de organe	0	0	0	0
Serviciul militar	0	0	0	0
Alte forme de exploatare	11	1	3	2

Astfel cum rezultă din datele prezentate, 300 de victime au beneficiat de asistență în decursul anului 2013. Aceste victime au provenit din 47 de țări diferite. Cele 10 țări din care provin cele mai multe victime sunt prezentate în tabelul următor.

Tara de origine	Numar de victime
Nigeria	138
Romania	25
Filipine	16
Somalia	10
Etiopia	10
Bulgaria	6
Pakistan	6
Somalia	6
Guinea	6
India	5
Uganda	5

În prezent, încă nu există cifre ale posibilelor victime ale traficului de persoane ce au primit asistență în perioada ianuarie-iunie 2014.

CAPITOLUL II

LEGISLATIA PRIVIND PROTECTIA SI ASISTENTA VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

1. LEGISLATIA INTERNATIONALA

Atât România cât și Norvegia au ratificat de-a lungul timpului o serie de acte normative internaționale în domeniul luptei împotriva traficului de persoane.

1.1. ROMANIA

- Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, ratificată prin Legea nr. 565/2002.

La data de 14 decembrie 2000, s-a semnat la Palermo, Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate și cele două protocoale ale sale adoptate la New York, 15 noiembrie 2000:

- Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transfrontaliere organizate.

- Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate.

- Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane - ratificată prin Legea nr. 300/2006.

- Convenția privind drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală ONU la data de 20 noiembrie 1989, intrată în vigoare în 1990 și ratificată de România prin Legea nr. 18/1990

- Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 182/1999 privind interzicerea celor mai grave forme de muncă a copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la cea de-a 87-a sesiune a Conferinței Generale a ILO la Geneva (1999), ratificată prin Legea 203/2000 și Protocolul facultativ al Convenției cu privire la drepturile copilului, vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă (2001).

- Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane (Varșovia, 2005), ratificată prin legea nr. 300/2006.

- Directiva 36/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 Aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia.

1.2. NORVEGIA

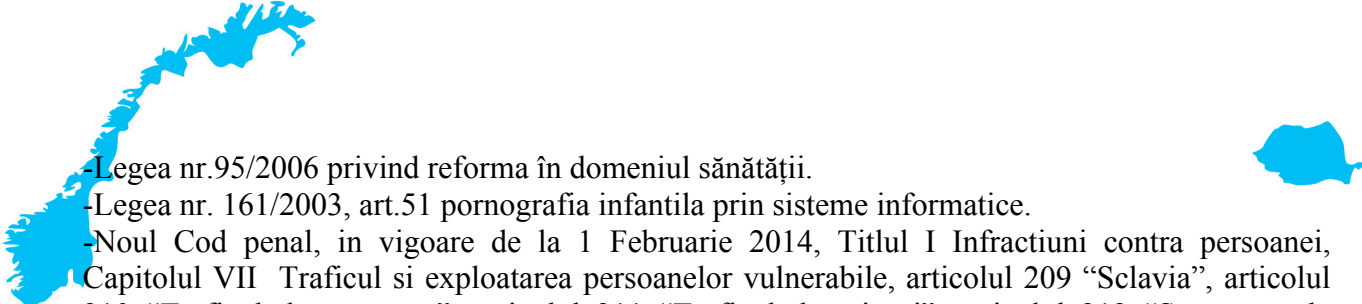
- Protocolul de la Palermo privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transfrontaliere organizate.
- Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane.

2. LEGISLATIA NATIONALA

2.1. România

Principalele acte normative naționale care cuprind prevederi relevante în domeniul traficului de persoane și al asistenței victimelor sunt:

- Strategia națională împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012-2016, având ca obiective generale: Dinamizarea activităților de prevenire și a participării societății civile la derularea acestora. Îmbunătățirea calității protecției și asistenței acordate victimelor traficului de persoane în vederea reintegrării sociale. Îmbunătățirea capacității instituționale de investigare a infracțiunilor de trafic de persoane, cu precădere a cazurilor de trafic de minori, precum și urmărirea profitului infracțional de către organele de urmărire penală. Creșterea capacității de colectare și analiză a datelor privind traficul de persoane. Optimizarea și extinderea procesului de cooperare interinstituțională și internațională pentru susținerea implementării strategiei naționale împotriva traficului de persoane
- Planul Național pentru implementarea Strategiei Naționale împotriva traficului de persoane pentru perioada 2012-2014.
- Legea 230/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 678/2001 pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane.
- Legea nr. 678/2001 pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordin nr. 335/2008 pentru aprobarea Mecanismului național de identificare și referire victimelor traficului de persoane.
- Hotărârea Guvernului nr. 1238/2007 pentru aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență a victimelor traficului de persoane.
- Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor.
- Legea 682/2002 privind protecția martorilor.
- Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate.
- Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.
- Hotărârea Guvernului nr. 1443 /2004 privind metodologia de repatriere a copiilor români neînsoțiți aflați pe teritoriul altui stat și asigurarea măsurilor de protecție specială în favoarea acestora.
- Ordonanța de urgență a guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.
- Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România.
- Legea nr. 292/2011 a asistenței sociale.
- Legea nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale.

-
- Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.
 - Legea nr. 161/2003, art.51 pornografia infantilă prin sisteme informatice.
 - Noul Cod penal, în vigoare de la 1 Februarie 2014, Titlul I Infracțiuni contra persoanei, Capitolul VII Traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile, articolul 209 “Sclavia”, articolul 210 “Traficul de persoane”, articolul 211 “Traficul de minori”, articolul 212 “Supunerea la munca forțată sau obligatorie”, articolul 213 “Proxenetismul”, articolul 214 “Exploatarea cersetoriei”, articolul 215 “Folosirea unui minor în scop de cersetorie”, articolul 216 “Folosirea serviciilor unei persoane exploatate”, articolul 217 “Sanctionarea tentativei”.
 - Noul Cod de procedură penală, în vigoare de la 1 Februarie 2014

Legislația română oferă cu generozitate acces la servicii de asistență și protecție, însă în practică numărul beneficiarilor este unul redus comparativ cu numărul anual de victime identificate. Cauzele acestui fenomen sunt în general lipsa colaborării corespunzătoare între instituții, respectiv organizații non-guvernamentale active în domeniul furnizării de servicii atât în raport de România cât și în raport de țara noastră și țările de destinație, număr scăzut al specialiștilor în domeniu, fonduri limitate, lipsa de informare detaliată a victimelor privind drepturile pe care le au conform legii și procedurile de parcurs.

În cele ce urmează vom prezenta o serie de prevederi legale în care se regăsesc informații privind dreptul victimelor la servicii de asistență pe durata procesului de reabilitare, reintegrare în societate.

Legea nr. 678/2001 pentru prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și completările ulterioare:

Articolul 26 alin.1 “Persoanelor vătămate prin infracțiunile prevăzute în prezenta lege, precum și altor victime ale acestor infracțiuni li se acordă o protecție și o asistență specială, fizică, juridică și socială”.

Victimele traficului de persoane, în condițiile în care furnizează organelor de urmărire penală sau instanței de judecată date și informații cu caracter determinant pentru identificarea și tragerea la răspundere penală a autorilor, pot fi incluse în Programul de protecție a martorilor, potrivit legii.

Articolul 27 indice 1 “Asistența medicală pentru victimele traficului de persoane se asigură în conformitate cu actele normative care reglementează materia asigurărilor sociale de sănătate”.

Articolul 32 (1) Victimele traficului de persoane pot fi cazate, la cerere, temporar, în centre de asistență și protecție a victimelor traficului de persoane, denumite în continuare centre, sau în locuințe protejate pentru victimele traficului de persoane, înființate prin prezenta lege, denumite în continuare locuințe protejate. (2) Centrele funcționează în subordinea consiliilor județene Arad, Botoșani, Galați, Giurgiu, Iași, Ilfov, Mehedinți, Satu Mare și Timiș. (3) Locuința protejată reprezintă așezământul social, fără personalitate juridică, dezvoltat pentru a asigura victimelor traficului de persoane găzduire de tip familial în sistem protejat și asistență, în vederea reintegrării sociale a acestora. (4) Locuințele protejate sunt organizate și funcționează în subordinea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului. (5) Durata cazării în centre, respectiv în locuințele protejate este stabilită prin hotărâre a consiliului județean, pentru cel mult 90 de zile. (6) Durata cazării în centre sau în locuințele protejate poate fi prelungită, prin hotărâre a consiliului județean, la solicitarea organelor judiciare, cu cel mult 6 luni sau, după caz, până la finalizarea procesului penal. (7) Centrele și locuințele protejate sunt amenajate și dotate astfel încât să ofere condiții civilizate de cazare și igienă personală, hrană, asistență psihologică și medicală. (8) În cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția

copilului se înființează servicii de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane.

(9) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital pentru centrele prevăzute la alin. (2), precum și pentru locuințele protejate prevăzute la alin. (4) se realizează de la bugetele locale ale județelor pe a căror rază administrativ-teritorială funcționează. (10) Costurile referitoare la cazarea, asistența și protecția victimelor traficului de persoane, precum și la transportul acestora între unitățile administrativ-teritoriale unde au fost identificate și cele în care se află centrul sau locuința protejată unde urmează să fie cazate/asistate se suportă de la bugetul local al județului pe a cărui rază administrativ-teritorială funcționează centrul sau locuința protejată. (11) În funcție de evoluția fenomenului traficului de persoane în România, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, altele decât cele prevăzute la alin. (2), pot înființa centre în condițiile alin. (7), (9) și (10).

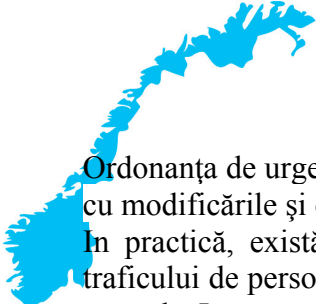
Articolul 33 “Victimelor traficului de persoane, cazate temporar, li se asigură de către asistenții sociali din cadrul aparatului consiliului local în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea centrele informații și consiliere pentru a beneficia de facilitățile asigurate prin lege persoanelor marginalizate”.

Articolul 35 alineat 1 “Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă organizează gratuit, în condițiile legii, programe speciale de scurtă durată pentru formarea profesională a victimelor cazate”. Alineat 2 “De asemenea, agențiile prevăzute la alin. (1) asigură gratuit, cu prioritate, victimelor traficului de persoane servicii de consiliere și mediere a muncii, în vederea identificării unui loc de muncă”.

Articolul 37 -România le facilitează cetățenilor străini, victime ale traficului de persoane, întoarcerea în țara lor de origine fără nici o întârziere nejustificată și le asigură transportul în deplină securitate până la frontiera statului român, dacă nu este prevăzut altfel în acordurile bilaterale.

Articolul 38 (1) Străinii victime ale traficului de persoane pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, fără a mai fi necesară luarea în custodie publică a acestora. În acest scop, administrația centrelor amenajează spații speciale, separate de cele destinate cazării străinilor luați în custodie publică. (2) Străinii victime ale traficului de persoane, solicitanți ai unei forme de protecție în România, pot fi cazați în centrele special amenajate potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare. (3) Cazarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se aprobă de directorul general al Oficiului Român pentru Imigrări, la solicitarea scrisă a autorităților competente. (4) Străinii victime ale traficului de persoane sunt informați în locurile de cazare, într-o limbă pe care o înțeleg, cu privire la procedurile judiciare și administrative aplicate și pot beneficia de consiliere psihologică, de asistență medicală și socială, precum și de medicamente și hrană în aceleași condiții ca și victimele cetățeni români.

Articolul 39¹. - (1) Străinii cu privire la care există motive serioase să se considere că sunt victime ale traficului de persoane beneficiază de o perioadă de recuperare și reflecție de până la 90 de zile, pentru a se reface, a ieși de sub influența făptuitorilor și a lua o decizie în cunoștință de cauză privind cooperarea cu autoritățile competente, timp în care li se acordă de către Oficiul Român pentru Imigrări, la solicitarea procurorului sau a instanței, tolerarea rămănerii pe teritoriul României. În perioada de recuperare și reflecție, străinii beneficiază de drepturile prevăzute la art. 38. (2) În timpul sau la expirarea perioadei de reflecție, străinilor victime ale traficului de persoane li se poate acorda, la cerere, un permis de ședere temporară, în condițiile prevăzute de

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul juridic al strainilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În practică, există variate obstacole în furnizarea acestor servicii pentru străinii victime ale traficului de persoane. În particular aceste dificultăți vizează străinii victime care ar fi găzduiți în centrele Inspectoratului General pentru Imigrări, conform OUG nr.194/2002 privind regimul juridic al strainilor, aceste centre fiind în fond, centre de luare în custodie publică. Centrele au un personal limitat pentru a oferi servicii medicale de bază și asistență psihologică. Accesul reprezentanților ONG-urilor este limitat și întotdeauna trebuie obținută o aprobare specială din partea instituției care administrează respectivele centre.

Articolul 38 al Legii nr. 678/2001 face referire la străinii victime ale traficului de persoane solicitanți ai unei forme de protecție. Art.38 legea antitrafic prevede ca Legea nr.122/2006 privind procedura de azil în România se aplică străinilor care sunt victime ale traficului de persoane. Legislația privind azilul este în concordanță cu Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților, care însă nu prevede printre motivele de acordare a formei de protecție și situația în care persoana a fost victimă a traficului. Absența unor prevederi exprese în legislația privind azilul, privind posibilitatea de acordare a unei forme de protecție bazate pe faptul că persoana a fost victimă a traficului de persoane, face dificilă acordarea în practică a acesteia, deoarece autoritățile se limitează în general la acordarea protecției pe baza motivelor specifice prevăzute în art.23 “statutul de refugiat” și art.26 “protecție subsidiară” din Legea nr. 122/2006 în conformitate cu prevederile Convenției de la Geneva.

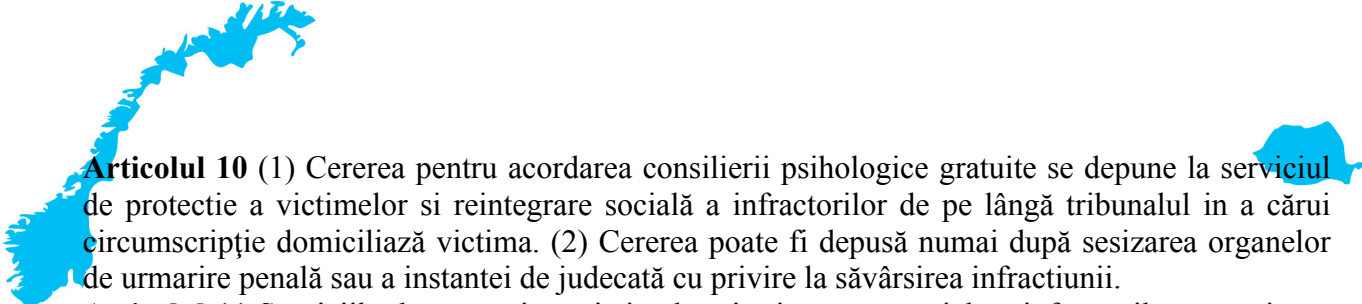
Articolul 38 index 1 acoperă cazurile de victime care sunt cetățeni români sau cetățeni ai unui stat membru UE sau al Spațiului Economic European. Legea nu conține prevederi privind cetățenii străini provenind din state terțe. Prin urmare, o modificare a legii se impune pentru a fi în conformitate cu standardele internaționale și pentru a asigura că prevederile legislației române se aplică tuturor cetățenilor străini indiferent că aceștia provin din state membre ale UE, ale Spațiului Economic European sau din țări terțe.

Hotărârea Guvernului nr. 1238/2007 pentru aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență a victimelor traficului de persoane. Acest act normativ conține o serie de prevederi privind standardele care trebuie îndeplinite pentru asigurarea cooperării intersectoriale, asistența și protecția victimelor, reabilitarea socială a victimei, calitatea îngrijirilor acordate victimelor, resursele umane (personalul din cadrul centrelor în care pot fi cazate victimele).

Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor:

Articolul 8 prevede faptul că, se acorda consiliere psihologică gratuită victimelor infracțiunilor (inclusiv victimele traficului de persoane) de către serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor. Consilierea psihologică gratuită se acorda victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.

Articolul 9 Consilierea psihologică gratuită asigurată de serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor se acordă pe o perioadă de cel mult 3 luni, iar în cazul victimelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, pe o perioadă de cel mult 6 luni.

Articolul 10 (1) Cererea pentru acordarea consilierii psihologice gratuite se depune la serviciul de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază victima. (2) Cererea poate fi depusă numai după sesizarea organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată cu privire la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 11 Serviciile de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor pot asigura și alte forme de asistență a victimelor infracțiunilor.

Articolul 12 Organizațiile neguvernamentale pot organiza, în mod independent sau în cooperare cu autoritățile publice, servicii pentru consilierea psihologică a victimelor infracțiunilor și pentru asigurarea altor forme de asistență a victimelor infracțiunilor. În acest scop, organizațiile neguvernamentale pot beneficia, în condițiile legii, de subvenții de la bugetul de stat.

Legea cuprinde prevederi și în privința modului în care victimele pot obține acces la asistența juridică gratuită și de asemenea conține prevederi privind procedura necesară de parcurs pentru obținere compensații financiare pentru prejudicial material și moral suferit în urma infracțiunii.

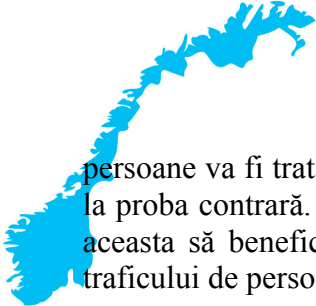
2.2. NORVEGIA

Norvegia a ratificat Protocolul de la Palermo și Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de persoane, precum și raportul explicativ. Mai mult decât atât, în Norvegia există Legea privind drepturile omului din 21.05.1999, care intenționează să consolideze rolul drepturilor omului în Legea norvegiană. Până în prezent, următoarele convenții sunt acoperite de Legea privind drepturile omului: Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu Protocoalele sale adiționale, Convenția internațională cu privire la drepturile economice, sociale, și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice cu protocoalele sale adiționale, Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor cu protocoalele sale adiționale. Convențiile prevăzute în Legea privind drepturile omului au același statut ca și legislația națională, iar în caz de litigiu prevalează legislația națională, cu excepția constituției.

În conformitate cu prevederile Codului Penal Norvegian art. 224, traficul de persoane este interzis în Norvegia. Aceste prevederi se bazează pe Protocolul de la Palermo și acoperă exploatarea în scopul prostituției, munca forțată, inclusiv cerșetoria, traficul de organe. Codul Penal Norvegian distinge între prostituție, proxenetism și trafic de persoane.

Prostituția este legală în Norvegia, dar achiziționarea de servicii sexuale, atât pentru adulți cât formă și minori este interzisă, în conformitate cu secțiunea Codului Penal 202a și 203. Promovarea și câștigarea de bani din prostituarea unei alte persoane sunt interzise și sunt acoperite de punctul 202 din Codul Penal. În practică, s-a dovedit a fi dificil să se facă distincția între victime ale traficului de persoane și alte persoane implicate în prostituție, precum și în traficul de persoane și proxenetism. Pe de o parte, poliția întâmpină dificultăți în întocmirea unui dosar de trafic de persoane, iar pe de altă parte instanțele resping cazurile de trafic dacă nu există argumente solide.

În conformitate cu Legea privind imigrația § 38, cu regulamentele și instrucțiunile sale, potențialele victime ale traficului de persoane au dreptul la o perioadă de reflecție. O perioadă de reflecție presupune și asigurarea unui permis de ședere temporară, care se acordă pe o perioadă de șase luni de zile. Permisul nu poate fi extins și nu poate conduce la obținerea unui permis de ședere permanentă în Norvegia. Fiecare persoană identificată ca potențială victimă a traficului de

persoane va fi tratată ca victimă (cu toate drepturile și obligațiile de decurg din acest statut) până la proba contrară. Dacă persoana este identificată ca potențială victimă, există șanse crescute ca aceasta să beneficieze de o perioadă de reflecție și recuperare. Rareori posibilele victime ale traficului de persoane au respins acest permis.

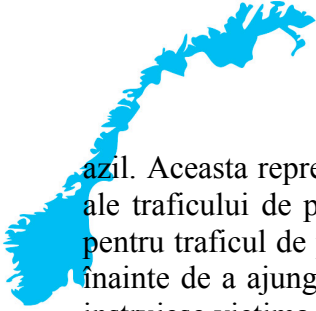
Nu există o agenție guvernamentală sau organizație unică care să dețină monopolul sau responsabilitatea primară în identificarea potențialelor victime ale traficului de persoane. În principal, orice entitate care are motive să creadă că o persoană poate fi victimă a traficului are responsabilitatea de a o identifica ca potențială victimă. Avantajul acestui sistem este că un spectru larg de agenții, organizații și chiar persoane fizice pot identifica o persoană ca o potențială victimă a traficului de persoane și acesta/aceasta poate pune în contact victima cu autoritățile responsabile și cu programele de asistență existente. Dezavantajul acestui sistem constă în faptul că necesită o pregătire continuă și o conștientizare din partea unui spectru larg de agenții, organizații guvernamentale și non-guvernamentale, astfel încât aceste entități să dețină cunoștințele necesare pentru a putea identifica corespunzător potențialele victime.

După ce perioada de reflecție a expirat, posibila victimă a traficului de ființe umane poate aplica pentru un permis temporar de muncă sau de reședință cu durata de 12 luni. Acest permis poate fi prelungit, dar nu poate conduce la obținerea unui permis de ședere permanentă în Norvegia. Trebuie să se îndeplinească cerințe stricte pentru a se acorda un astfel de permis. Cerințele sunt înscrise în instrucțiunile RS 2013-014 ale Direcției de Imigrări Norvegiene, iar acestea sunt:

- Trebuie depusă o plângere împotriva traficantilor.
- Plângerea trebuie să conducă la declanșarea unei anchete din partea poliției, a procuraturii, împotriva traficantilor.
- Poliție trebuie să considere prezența în Norvegia a potențialei victime necesară pentru derularea investigațiilor penale.
- Potențiala victimă trebuie să fi întrerupt orice contact cu traficantii și cu mediul în care aceasta a fost supusă traficului.

Foarte puține persoane îndeplinesc aceste cerințe și nu multor potențiale victime ale traficului de ființe umane le-a fost acordat un permis de ședere temporară. Aceasta nu este o noutate, să știe faptul că poliția din Oslo respinge marea majoritate a cazurilor de trafic. Majoritatea persoanelor cărora li se acordă o perioadă de reflecție și recuperare vor aplica pentru azil în cazul în care perioada de reflecție a expirat. Cererea va fi luată în considerare în conformitate cu convențiile internaționale și Legea privind imigrația norvegiană.

În cazul în care nu se acordă azil, autoritățile norvegiene vor lua în considerare dacă există totuși motive pentru acordarea permisului de ședere din motive umanitare sau de protecție. În practică, foarte puține persoane primesc azil politic în Norvegia și nu multora li se acordă un permis de ședere pentru alte motive. Prin urmare, majoritatea posibilelor victime ale traficului de persoane trebuie să se întoarcă în țara lor de origine. În plus, autoritățile de imigrare norvegiene au aplicat cu meticulozitate procedura Dublin. Procedura Dublin are ca principal scop determinarea unui singur Stat Membru care să fie responsabil cu analizarea unei cereri de azil depuse de cetățeanul unui stat terț pe teritoriul unuia din Statele Membre. Dacă persoana se află în procedura Dublin, solicitantul va completa, în mod normal o declarație pe propria răspundere și va parcurge un scurt interviu, dar autoritățile norvegiene nu vor lua în considerație cererea de

azil. Aceasta reprezintă o problemă serioasă pentru solicitanții de azil care sunt posibile victime ale traficului de persoane. După cum sa menționat mai sus, Norvegia este o țară de destinație pentru traficul de persoane, iar majoritatea victimelor au ajuns sau au stat în alte state Europene înainte de a ajunge pe teritoriul Norvegiei. Unii dintre traficanți își au originile în aceste țări și instruiesc victima cu privire la aplicarea pentru azil. Ca urmare a Procedurii Dublin, multe dintre aceste victime sunt returnate în țările de origine ale traficanților.

În cazul în care o victimă a traficului de ființe umane depune mărturie în instanță într-un caz de trafic, aceasta poate aplica apoi pentru azil.

În conformitate cu instrucțiunile GI-2010-031 ale Ministerul Justiției și Poliției, unui martor într-un caz de trafic de persoane, ca regulă principală, i se acordă rezidență permanentă în Norvegia.

O persoană care este victimă a traficului de persoane poate solicita despăgubiri din partea statului norvegian pentru că a fost victimă a violenței. O condiție prealabilă este ca infracțiunea să fi fost raportată poliției, însă compensația poate fi acordată chiar dacă poliția renunță la caz.

Planul Național de Acțiune

Guvernul norvegian are un plan de acțiune pentru combaterea traficului de ființe umane. Planul funcționează din anul 2011 și va expira în acest an 2014. Scopul primordial al Guvernului norvegian este de a combate toate formele de trafic de ființe umane, la nivel național și internațional, prin măsuri care să:

- Limiteze recrutarea și cererea.
- Asigurare o asistență și protecție corespunzătoare a victimelor.
- Asigurare ca, minorii victime ale traficului de persoane beneficiază de servicii adecvate.
- Asigurare un grad mai ridicat de expunere și acuzare a traficanților.
- Asigurare a unei mai puternice pregătiri și cooperări interdisciplinare.
- Consolidare a cadrului internațional și a cooperării internaționale.

Planul Național constituie doar un plan și se aplică ca atare. Acesta nu este un document politic cu caracter obligatoriu.

CAPITOLUL III

SERVICII DE ASISTENTA PENTRU REABILITAREA VICTIMELOR

ROMANIA

1. SITUATIA SERVICIILOR DE REABILITARE OFERITE DE CATRE DIRECTIILE GENERALE DE ASISTENTA SOCIALA SI PROTECTIA COPILULUI (DGASPC-uri)

1.1. Departamente special destinate victimelor traficului de persoane (VTP)

Harta DGSPC-uri care detin departamente pentru asistenta VTP

Județe unde exista departamente special destinate asistentei VTP

Județe unde asistenta VTP este preluata de alte departamente

După cum se poate observa, există un număr de 14 județe (marcate cu verde), respectiv Argeș, Bacău, Bistrița Năsăud, Brașov, Constanța, Cluj, Dolj, Gorj, Galati, Mehedinți, Neamț, Prahova, Valcea, Sibiu, care menționează că în cadrul DGASPC-ului asistența victimelor traficului de persoane se realizează prin “Compartimentul de intervenție în situații de abuz, neglijență, **trafic**, migrație, repatriere și violență în familie”

Cazuri speciale se intalnesc la judetele:

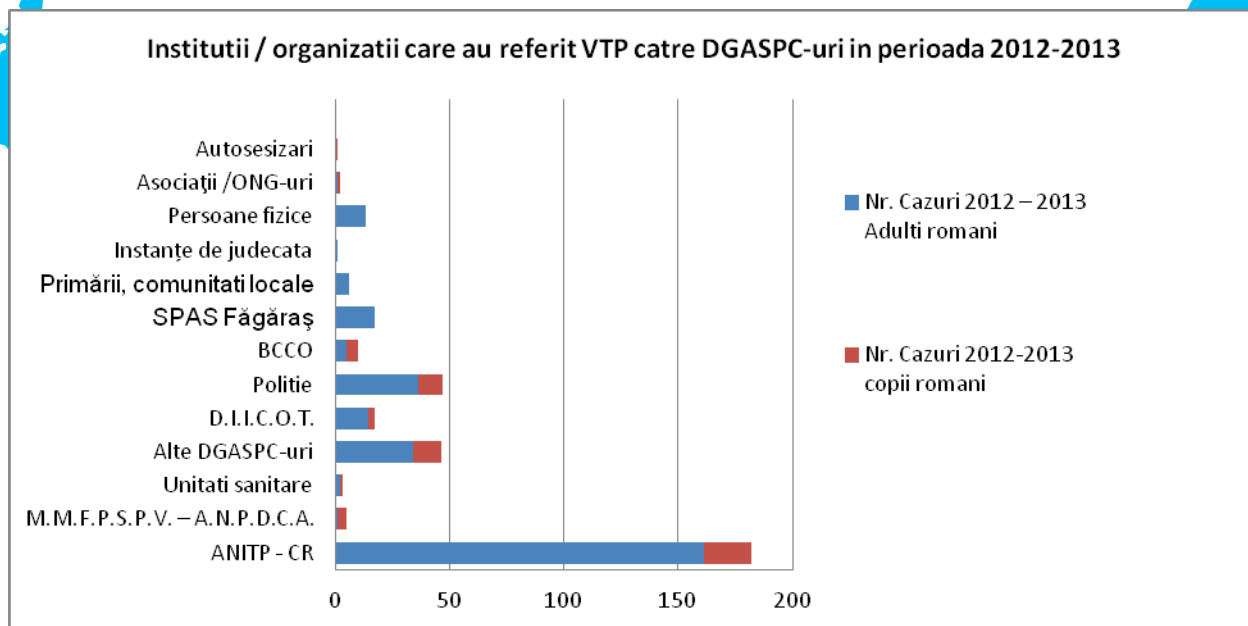
- *Bacau* unde există un departament special destinat victimelor adulte, dar nu si unul pentru minori, aceste cazuri sunt preluate de “*Biroul de consiliere pentru copilul străzii, copilul repatriat și copilul-victimă a traficului de persoane*”

- *Constanta* – exista departament pentru minori iar adulții victime sunt asistați prin “*Biroul de Prevenire si Marginalizare Sociala*”

1.2. Instituții, organizații care au referit victime ale traficului de persoane, către Direcțiile de Asistență Socială si Protecția Copilului (DGASPC)

In perioada 2012 – 2013 victime ale traficului de persoane au fost referite către DGASPC-uri de către următoarele instituții:

Institutiile / organizatiile care au referit VTP catre DGASPC	Nr. cazuri referite in perioada 2012 – 2013		
	Adulti romani	Copii	
		Romani	Straini
Agencia Națională Împotriva Traficului de Persoane (ANITP)- Centre Regionale	161	21	
M.M.F.P.S.P.V. – A.N.P.D.C.A. (Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice - Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție)	1	4	
Spitale / maternitati / alte unitati sanitare	2	1	
Alte DGASPC-uri	34	12	
D.I.I.C.O.T.	14	3	
Politie – diferite structuri	36	11	
BCCO (Biroul de Combatere a Crimei Oganizate)	5	5	
SPAS Făgăraș	17	0	
Primării, comunitati locale	6	0	
Instanțe de judecata	1	0	
Persoane fizice	13	0	
Asociații /ONG-uri	1	1	
Autosesizari	0	1	
TOTAL	291	59	0

Se observă, așa cum era de așteptat, că cele mai numeroase referiri să fie realizate de către ANITP prin Centrele regionale, urmate de poliție și alte DGASPC-uri. În perioada analizată au existat și un număr de 16 cazuri de copii străini care s-au aflat pe teritoriul României și au fost referiți DGASPC-urilor de către Inspectoratul General pentru Imigrări.

1.3. Situația existenței centrelor de cazare/asistență a victimelor traficului de persoane deținute de Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

DGASPC	Cazare adulti / copii	Denumirea centrului destinat exclusiv victimelor traficului de persoane	Durata de cazare	Tipul centrului
Galati	Adulti	Centrul de protecție a victimelor traficului de persoane adulte	Cazare conform Legii 678/2001 pe o perioadă de 90 de zile cu posibilitati de prelungire pe durata procedurilor judiciare	Regim semi-inchis
Mehedinți	Adulți	Centrul de asistență, protecție și reabilitare socială a victimelor traficului de persoane.	Cazare conform Legii 678/2001 pe o perioadă de 90 de zile cu posibilitati de prelungire pe durata procedurilor judiciare	Regim închis
Dolj	Adulți	1. Centru de primire în regim de urgență	Nedeterminată	În funcție de necesități
	Copii	2. Centru de primire în regim de urgență/centrul de urgență pentru copilul abuzat casa "Katarina"	Nedeterminată	

Neamt	Adulti	<p>1. Centrul de consiliere și prevenire a traficului de ființe umane din cadrul Complexului de servicii "Elena Doamna" Piatra Neamț</p> <p>2. Centrul de asistență pentru victimele adulte ale traficului de persoane din cadrul Complexului de servicii "Romanița" Roman</p>	<p>În cadrul a două servicii rezidențiale, unul în Piatra Neamț și altul în Roman, se pot acorda doar servicii de suport/consiliere/informare iar găzduire doar în mod excepțional și pentru scurte perioade de timp</p>
-------	--------	--	---

Conform datelor raportate de DGASPC-urile participante a studiu, in centrele mai sus menționate au fost cazate in perioada 2012 – 2013 un număr de 9 adulti victime si 6 copii-victime. Perioada de cazare este cuprinsă între 5 zile si 12 luni.

De remarcat numărul mic de victime care au beneficiat de adăpost /cazare in aceste centre in perioada 2012 – 2013.

Serviciile de asistenta de care au beneficiat VTP pe parcursul sederii in centre special destinate	
Adulti	Minori
<ul style="list-style-type: none"> - asistenta sociala - asistenta medicala - consiliere psihologica - consiliere ocupationala - reintegrare in munca; 	<ul style="list-style-type: none"> consiliere sociala; - asistenta medicala; - consilere psihologica; - asistenta financiara; - asistenta materiala; reintegrare în familie - reintegrare scolara; - consiliere profesionala; - recalificare profesionala; - consiliere juridica;

In unele judete DGASPC-urile pot caza persoane victime ale traficului de persoane in alte centre de asistență a persoanelor vulnerabile (anexa.1). De remarcat existența centrelor cu regim închis sau semi- închis, atat printre cele special destinate victimelor cat si printre cele pentru alte categorii de persoane vulnerabile. Potrivit legislației victimele traficului de persoane nu trebuie ținute în centre cu regim închis. Un adult poate fi ținut într-un centru închis dacă are probleme de sanatate mintală care ar determina un risc pentru integritatea sa ori a celor din jur. Totuși, în practică există centre cu regim închis sau semi-deschis. De fapt, serviciile sociale de stat promovează această abordare instituționalizată pentru anumite categorii de persoane. Oamenii trăiesc aici, în adăposturi, cu puține opțiuni pentru activități și nu pot ieși decât însoțiti. Nu există multe centre specializate și echipate adecvat pentru a răspunde necesităților victimelor traficului de persoane. Abordarea asistenței într-un adăpost închis sau semi-închis este o opțiune mai ușoară pentru personalul acestuia pentru asigurarea respectării de către beneficiari a regulamentului intern si prevenirea expunerii la risc.

În centrele destinate grupurilor vulnerabile au fost găzduite în perioada 2012 – 2014 un număr de 18 adulți, 207 copii români și 1 copil cetățean străin care au beneficiat în tipul sederii de următoarele servicii de asistență:

Serviciile de asistență de care au beneficiat VTP pe parcursul sederii în aceste centre	
Adulți	Minori
<i>Cazare și hrană.</i> <i>Informare</i> <i>Asistență:</i> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Socială</i> - <i>Medicală</i> - <i>Psihologică</i> - <i>Juridică</i> - <i>Consiliere profesională</i> - <i>Reintegrare școlară</i> 	<i>Consiliere:</i> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Socială</i> - <i>Medicală</i> - <i>Psihologică</i> - <i>Juridică</i> <i>Asistență materială, financiară,</i> <i>Reintegrare școlară</i> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Găzduire, hrană</i>

1.4. Servicii de outreach oferite de Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

Din datele obținute de la DGASPC-urile participante la acest studiu, reiese că numai DGASPC Sibiu și DGASPC Arad oferă servicii de asistență victimelor în regim de outreach.

DGASPC	Servicii outreach	An	Nr. Victime care au beneficiat de asistență outreach		Categorie staff implicat în servicii outreach
			Adulți (Ro)	Copii (Ro)	
Sibiu	DA	2012	0	1	<ul style="list-style-type: none"> - <i>Consilier social - 1</i> - <i>Psiholog - 2</i> - <i>Medic - 1</i>
		2013	0	6	
Arad	DA	<i>Preponderent activități de prevenire prin participare la întâlniri cu reprezentanți ai comunităților locale.</i>		<ul style="list-style-type: none"> - <i>Consilier social - 2</i> - <i>Psiholog - 1</i> - <i>Consilier juridic - 1</i> 	

1.5. Autoevaluarea accesului la serviciile de asistență a victimelor traficului de persoane și a finanțării corespunzătoare a acestor servicii.

Serviciul oferit victimei	Exista acces corespunzator - raspuns	Argumentare
Consiliere/ asistenta sociala	DA –25 raspunsuri	Serviciile de informare și consiliere pot fi acordate de o manieră care să conducă la reintegrarea socială
	NU – 4 raspunsuri	La momentul actual victimele traficului de persoane, nu beneficiază de un acces corespunzător la serviciile de care au nevoie, nu avem servicii specializate.
Consiliere psihologica	DA –25 raspunsuri	Există psihologi/psihoterapeuți cu formare în suportul victimelor traficului de persoane, a exploatării și abuzului sexual.
	NU – 4 raspunsuri	Psihologi nu au formare specială in acest domeniu iar asistentii sociali acordă consiliere si fac evaluare conform competentelor lor generale de asistenti sociali cu diploma de licenta.
Asistenta medicala	DA –18 raspunsuri	Accesul la servicii medicale se face prin intermediul rețelei medicale teritoriale doar pentru urgente in dacă VTP nu este asigurată.
	NU – 11 raspunsuri	Accesul la serviciile medicale este anevoios prin prisma lipsei unor fonduri care să acopere costurile unor analize de laborator, investigații și intervenții de specialitate și a unor O.N.G.-uri care să faciliteze accesul la aceste tipuri de servicii.
Consiliere/ asistenta juridica	DA –27 raspunsuri	Asistenta este asigurată de către Serviciul Juridic Contencios sau reprezentanții IPJ prin intermediul secțiilor de poliție de la domiciliul copilului/persoanei adulte VTP.
	NU – 2 raspunsuri	Nu există acest serviciu, însă minorele victime ale traficului sunt asistate la audieri de catre un avocat din oficiu.
Consiliere/ recalificare profesionala	DA –21 raspunsuri	Serviciul este disponibil la solicitarea copilului cu vârstă mai mare de 16 ani/persoanei adulte, prin colaborarea cu AJOFM.
	NU – 8 raspunsuri	Desi legea prevede, nu există programe de recalificare/reintegrare profesionala destinate exclusiv victimelor traficului de persoane
Reintegrare scolara	DA –20 raspunsuri	Cu asigurarea confidențialității corespunzătoare, Legea Educației Naționale permite reluarea cursurilor de școlarizare, fie în system de zi sau fără frecvență, fie prin programele de tip A doua șansă, dacă școală a fost întreruptă pentru o perioadă mai mare de 3 ani.
	NU – 9 raspunsuri	Există dificultăți in indeplinirea cerintelor birocratice din cauza lipsei personalului care să faciliteze accesul VTP la diverse institutii.

Este finantarea corespunzatoare? - raspuns	Argumentare
DA –6 raspunsuri	Tinand cont de numarul de cazuri pe care DGASPC le-a instrumentat, institutia noastra a dispus de o finantare corespunzatoare pentru acordarea serviciilor de consiliere/asistenta conforme cu nevoile victimelor. In cazul in care numarul de cazuri va creste atunci bugetul pentru aceste servicii va fi deficitar
NU – 23 raspunsuri	<p>(Adulti) - Datorită faptului că nu sunt suficiente resurse umane, victimele traficului de persoane adulte nu primesc servicii de consiliere și asistență corespunzătoare</p> <p>(Copii) - În prezent, bugetul alocat nu acoperă nevoile copiilor-victime ale traficului de persoane întrucât există mai multe categorii de beneficiari care trebuie evaluați.</p> <p>Apreciem ca în acest moment se resimte nevoia de finantare pentru dezvoltarea de servicii adaptate nevoilor acestor persoane, în mod special orientate către formarea și perfecționarea personalului care furnizează astfel de servicii, astfel încât acesta să poată utiliza toate parghiile sociale și instituționale pentru a identifica soluția optimă în cazul victimelor traficului de persoane.</p> <p>Cheltuielile necesare reabilitării unei victime a traficului de persoane (cheltuieli directe, regăsite în asigurarea serviciilor de găzduire, asigurarea medicației speciale, în special în cazuri de BTS, HIV/SIDA, cheltuieli indirecte generate de încadrarea de personal specializat în acompanierea în toate domeniile sociale sau de profesionalizare a celui existent) sunt foarte mari, pe de o parte, iar pe de altă parte nu pot fi operaționalizate, nu pot fi prezumate, nu se pot realiza diagnoze și prognoze adecvate, necesare construirii bugetului aferent unei unități de timp.</p> <p>În prezent DGASPC - urile sunt subfinanțate, atât din punctul de vedere al dotărilor centrelor, cât și din punctul de vedere al personalului, astfel sunt angajați absolvenți cu studii superioare nu beneficiază de nici măcar echivalentul salariului minim pe economie.</p>

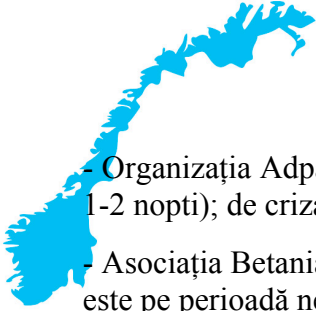
2. SITUATIA SERVICIILOR DE REABILITARE OFERITE DE CATRE ORGANIZATIILE NON GUVERNAMENTALE

ROMANIA

2.1. Tipuri de servicii de consiliere / asistență oferite de ONG-uri

Serviciile oferite pentru VTP de cele 6 ONG-uri participante la acest studiu sunt sintetizate astfel:

1. Asistență rezidențială:

- Organizația Adpare – deține in sistem de apartament protejat, astfel: in tranzit (durata de cazare 1-2 nopti); de criza (durata 1-2 saptamani) si de lunga durată ;

- Asociația Betania – dispune de un spațiu de cazare într-o casuță de tip familial, durata de ședere este pe perioadă nedeterminată, maxim 2 ani.

- Organizația Generație Tânără - Serviciul de Asistență și Protecție a Victimelor TFU (Traficul de Fiinte Umane) – adăpost protejat, cazare pe durata determinată, perioada de ședere a victimelor în cadrul acestui serviciu este de 3 luni, însă există și excepții pt. acele victime care urmează o formă de învățământ sau încă nu s-au reabilitat din punct de vedere socio-educativ și profesional; centru semi-deschis;

2. Asistență materială și financiară

-Organizația Pro Refugiu – oferă produse alimentare, de îngrijire și igiena personală; îmbrăcăminte; acordare sprijin financiar pentru perioada determinate de timp în vederea acoperirii de costuri precum deplasări la instanța de judecată, locul de muncă, achiziționare de medicamente.

- Organizația Adpare - asigurarea nevoilor personale prin oferirea produselor alimentare, de îngrijire și igiena personală; articole de îmbrăcăminte și de încălțăminte; activități de manageriere a bugetului personal ;

- Organizația People to People – oferă pachete de alimente, produse de igienă (produse de igienă intimă, igienă corporală, deodorante de corp etc), produse sanitare (specifice nevoilor) și curățenie (a locuinței), îmbrăcăminte, încălțăminte, echipamente diverse pentru beneficiari și copii sau familia acestora precum și alte produse necesare. Oferă sprijin financiar pentru depășirea unor situații urgente și pentru perioade clar delimitate – pentru deplasarea la instanță, la școală sau locul de muncă, sprijin în plata chiriei, a creșei sau grădinitei pentru copii, achiziționare de medicamente;

- Organizația Generație Tânără

3. Asistență psihologică

-Organizația Pro Refugiu – evaluare psihologică, psihoterapie individuală și de grup; suport psihologic pe termen mediu și lung.

- Organizația Adpare - includerea beneficiarilor în activități de psihoterapie individuală, psihoterapie de cuplu/familie, grupuri de suport psihologic, art-terapie și ergo terapie; medierea relației cu familia de origine/nucleară/extinsă; suport psihologic și evaluarea preliminară, prin telefon, înainte de repatriere; suport psihologic înainte și după realizarea investigațiilor medicale; acompaniament psihologic în relația cu autoritățile ;

- Organizația People to People – evaluare psihologică, psihoterapie individuală, psihoterapie de grup, suport psihologic pentru realizarea diverselor demersuri de reintegrare, terapie de cuplu sau familie, etc;

- Organizația Generație Tânără - odată intrată victima în centru, se realizează imediat o evaluare psihologică în vederea identificării nevoilor emoționale și psihologice ale victimei, în funcție de care se vor stabili ședințele ulterioare de consiliere psihologică, dacă va fi cazul;

- Institutul Est European de Sanatate a Reproduserii (IEESR) - Consiliere psihologica - suport emoțional, identificarea tipurilor de violență și a factorilor de risc, prelucrarea traumelor generate de evenimentele de violență și trafic, elaborarea planurilor de siguranță, referire de caz către alte instituții cu rol în combaterea traficului de persoane, intervenție psihoterapeutică individuală sau de grup;

- Asociația Betania – consiliere psihologică;

4. Asistență medicală

- Organizația Pro Refugiu – asistenta medicala in parteneriat cu cabinete/clinici medicale private.

- Organizația Adpare - realizarea investigațiilor medicale de rutina și specializate; analize de sange; intervenții medicale de urgenta, tratament și profilaxie dentara, investigații oftalmologice, în parteneriat cu clinici medicale private ;

- Organizația People to People – evaluari imediate - asistenta medicala de urgenta, tratamente specifice și uzuale; (colaborare cu specialiști), facilitarea înscrierii la un medic de familie, intervenții diverse, monitorizare, etc

- Organizația Generație Tânără

- ARAS Brașov - Consiliere pre și post testare HIV, HVB, HVC.

- Asociația Betania

5. Asistență socială

-Organizația Pro Refugiu – realizarea anchetei sociale, evaluarea riscului de re-victimizare, support in obtinerea mijloacelor de protective sociala, medierea relatiei cu autoritatile competente in domeniul protectiei sociale.

- Organizația Adpare - realizarea de anchete sociale, evaluarea riscului la re-victimizare; refacerea actelor de identitate; sprijin pentru obtinerea mijloacelor de protectie sociala; acoperirea costurilor de transport intra și extrarurban; acompanierea victimelor in demersurile de reintegrare; monitorizarea periodica a beneficiarilor; medierea relatiilor cu institutiile de protectie sociala, cu furnizorii de formare profesionala, cu institutiile scolare.

- Organizația People to People – evaluare primara și detaliata a cazului, intocmirea documentatiei și planuri de interventie, evaluarea riscului de reintegrare și retrafficare, obtinerea documentelor temporare sau a actelor de identitate, mediere și reintegrare familiala, crearea de retele de suport/ de sprijin comunitar, medierea relatiei cu autoritatile, cu familia, cu alte servicii de asistenta sociala, obtinere drepturi și facilitati, demersuri directe in numele beneficiarului catre diferite institutii pentru solutionarea anumitor situatii. Consiliere primara, informare, sprijin pe durata procesului in instanta, monitorizare post interventie. ;

- Organizația Generație Tânără

- Asociația Betania - Pentru integrare / reintegrare in comunitate. Sprijin pentru eliberarea actelor de stare civila și identitate. Sprijin pentru formarea deprinderilor de viata independenta. Orientare / reorientare și integrare profesionala ;

- Institutul Est European de Sanatate a Reproducerii (IEESR) - anchete sociale, sprijin în găsirea unui loc de muncă sau a unei locuințe, identificarea rețelei de sprijin și a factorilor de protecție, medierea relației cu alte instituții;

6. Asistență educațională și profesională

- Organizația Adpare - demersuri de completare a studiilor în sistem de stat; înscrierea beneficiarilor la cursuri de conversie/reconversie profesională; furnizarea rechizitelor, manualelor și materialelor necesare; monitorizarea situației și evoluției școlare; activități de orientare profesională și consiliere vocațională; activități de educație informală (alfabetizare, educație pentru o viață sănătoasă, operare PC, învățare limbii străine, suport pentru teme, ieșiri la film/teatru, excursii de o zi); activități specifice reintegrării în muncă (medierea raporturilor cu ANOFM/AJOFM, redactare CV, căutarea locului de muncă, pregătirea pentru interviul de angajare).

- Organizația People to People – reinsertie școlară, cursuri de calificare/recalificare profesională, instrumentar de lucru, rechizite, uniforme, manuale; (În parteneriat cu Inspectoratul școlar) realizarea CV, evaluare abilități, consiliere pre-interviu

- Organizația Generație Tânără

- Asociația Betania - Consiliere vocațională ;

7. Asistență juridică

-Organizația Pro Refugiu – acordare de consiliere și asistență juridică din partea consilierilor juridici și avocaților colaboratori ai organizației, pe întreaga durată a procedurilor penale și civile.

- Organizația Adpare - consultanță juridică privind drepturile ca persoană vătămată/ martor și reprezentare în instanță în cauza penală, cât și în cauze civile conexe situației de trafic (despăgubiri pe latura civilă, divorț, incredință minor etc), servicii acordate de către un avocat colaborator; suport în realizarea demersurilor de dobândire a compensațiilor financiare ;

- Organizația People to People – consiliere juridică, sprijin pe durata procesului în instanță.

- Organizația Generație Tânără - victima traficului de ființe umane care dorește să acționeze în judecată pe traficanți beneficiază de asistență juridică. Victima este însoțită de către un avocat la depunerea tuturor cererilor, la audieri în timpul urmăririi penale și la toate ședințele de judecată. Înainte de audiere, victima este informată cu privire la: drepturile și responsabilitățile sale în cazul în care decide să colaboreze cu poliția pentru a oferi informații confidențiale cu privire la procesul de trafic și la traficanți fără a fi martor în proces; drepturile și responsabilitățile sale în cazul în care decide să depună mărturie în proces; confidențialitate și riscul de divulgare a informațiilor, etc;

- Institutul Est European de Sanatate a Reproducerii (IEESR) - Consiliere juridică - informare asupra drepturilor și libertăților persoanei, căi de acțiune juridică, suport în demersurile legale;

8. Activități de prevenție

- Organizația People to People
- activități de informare și constientizare (orientate către întreaga comunitate)
- activități de informare, constientizare selectivă (orientate către persoanele și comunitățile cu risc ridicat de victimizare, către)
- Informare și training – pentru categorii de specialiști, profesioniști cu atribuții sau în contact cu victimele traficului de persoane.
- Activități de informare în vederea prevenirii retrafficării (vizează persoanele care au supraviețuit unei situații de trafic)
- Organizația Generație Tânără

Conform răspunsurilor la chestionarele aplicate ONG-urilor situația persoanelor cazate în adăposturile deținute de acestea se prezintă astfel :

Nr. de persoane cazate în centrele aparținând ONG-urilor în perioada 2012 – 2013

Adăpost deținut de ONG	VTP cetățeni români				VTP cetățeni străini			
	2012		2013		2012		2013	
	Adulți	Copii	Adulți	Copii	Adulți	Copii	Adulți	Copii
Adpare	8	0	12	3	0	0	0	0
Betania	15	0	16	0	0	0	0	0
Generație tânără	22	44	17	22	0	14	0	0
IEESR	0	0	3	1	0	0	0	0
TOTAL	45	44	48	26	0	14	0	0

Pe perioada șederii în aceste centre victimele traficului de persoane au beneficiat de servicii de :

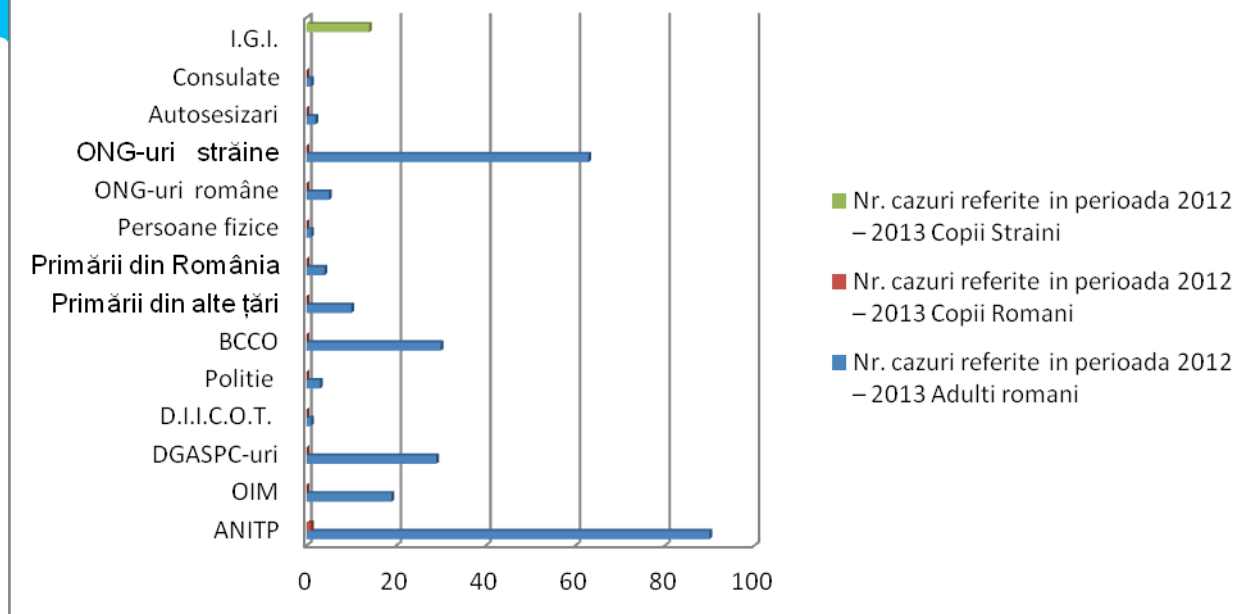
- Consiliere / asistență socială;
- Asistență medicală;
- Consiliere / asistență psihologică;
- Asistență financiară;
- Asistență materială;
- Consiliere pentru reintegrare școlară;
- consiliere profesională;
- recalificare profesională;
- reintegrare în muncă;
- consiliere juridică;

2.2 Institutii / organizatii care au referit VTP catre ONG-uri

In perioada 2012 – 2013 victime ale traficului de persoane au fost referite catre ONG de catre urmatoarele institutii / organizatii:

Institutii / organizatii care au referit VTP catre ONG-uri	Nr. cazuri referite in perioada 2012 – 2013		
	Adulti romani	Copii	
		Romani	Straini
Agencia Națională Împotriva Traficului de Persoane-Centre Regionale	90	1	
OIM (Organizația Internațională pentru Migrație)	19	0	
DGASPC-uri	29	0	
D.I.I.C.O.T.	1	0	
Politie / Poliția de frontieră si alte diferite structuri	3	0	
BCCO (Biroul de Combatere a Crimei Organizate)	30	0	
Primării, comunitati locale din alte țări	10	0	
Primării, comunitati locale din România	4	0	
Persoane fizice	1	0	
Asociații /ONG-uri române	5	0	
Asociații /ONG-uri străine	63	0	
Autosesizari	2	0	
Consulate	1	0	
I.G.I. – Inspectoratul General pentru Imigrari			14
TOTAL	258	1	14

Instituții/organizații care au referit VTP către ONG-uri

Se poate observa ușor ponderea mare pe care o au cazurile referite spre ONG-uri de către ANITP, ceea ce demonstrează o bună colaborare. De asemenea trebuie remarcat și relațiile numeroase pe care ONG-urile le au cu diferite organizații, municipalități și comunități locale din alte țări europene (ex. Italia, Spania, Franța) care au trimis către acestea VTP identificate pe teritoriul acestor țări.

2.3. Servicii de outreach oferite victimelor traficului de persoane de către ONG-uri

ONG	AN	Victime cetateni romani care au beneficiat de servicii outreach consiliere/asistenta pentru care au fost referite)	Servicii outreach oferite victimelor
Adpare	<i>Nu ofera servicii de outreach</i>		
ARAS Brasov	<i>Nu ofera servicii de outreach</i>		
Betania	2012	<i>15 adulti</i>	<i>Activitatile se desfasoara impreuna cu echipa multidisciplinara (asistent social, psiholog) atat in cadrul activitatilor de psihoterapie cat si in activitatile de grup – dezvoltare personala</i>
	2013	<i>16 minori</i>	
PTP	<i>Nu ofera servicii de outreach</i>		

IEESR	<i>Nu ofera servicii de outreach</i>
Generatie Tanara	<i>Nu ofera servicii de outreach</i>

Se poate observa ca doar Betania ofera servicii de outreach, de care au beneficiat un număr de 15 adulți și 28 de copii-victime.

1.4. Autoevaluarea finanțării corespunzătoare a ONG-urilor

Este finanțarea corespunzătoare? - raspuns	Argumentare
Nu știu / Nu răspund -2	
NU – 4 raspunsuri	<p>Nu, consideram resursele, atat financiare, materiale cat si umane ca fiind insuficiente in comparatie cu numarul crescut de cazuri referite in fiecare an si in raport cu durata crescuta a unui program complet de asistenta in vederea reintegrarii. La nivel national exista putine ONG-uri cu capacitate de expertiza in a oferi asistenta victimelor traficului de persoane (cetateni romani si straini).</p> <p>În lipsa fondurilor guvernamentale destinate acestor servicii, ONG-urile aplică pentru accesarea fondurilor europene sau private, lansate prin programe internationale iar adesea valoarea finanțării nu depășește 15.000 Euro deși numarul de beneficiari anuali depaseste 100 (cazuri din anul respectiv+cazuri din anii anteriori). Ca atare se impune aplicarea permanenta pentru finantari.</p> <p>Multe dintre granturile private nu ofera posibilitatea de finantare a costurilor administrative (salarii, taxe, cheltuieli bancare) si nici de functionare a centrelor de consiliere si rezidentiale (chirie, costuri de intretinere (electricitate, facturi de utilitati) achizitionare de echipament, consumabile, produse de igienizare si protocol. Acest fapt duce adesea la munca cvasi-voluntara din partea personalului.</p>

NORVEGIA

Sistemul norvegian de asistentă este oarecum complex. Așa cum este menționat deja, nu există un sistem național pentru identificarea și înregistrare sistematică a victimelor traficului de persoane. Toți cei interesați de situația unei anumite persoane ce poate fi victimă a traficului de persoane au responsabilitatea de a identifica persoana ca o posibilă victimă și de a o pune în legătură cu autoritățile responsabile și programele de asistență. În cazul în care persoana în cauză solicită ajutor, aceasta are următoarele drepturi, dacă dorește să aplice pentru o perioadă de reflecție sau pentru azil.

Drepturi - perioada de reflecție	Drepturi - azil
<ul style="list-style-type: none"> a. un loc sigur în care poate locui b. asistență medicală c. cheltuieli de întreținere d. permis de muncă e. asistență juridică gratuită f. activități g. sprijin în vederea întoarcerii și restabilirii în condiții de siguranță h. informații cu privire la serviciile sociale disponibile în alte țări i. victimele minore au aceleași drepturi ca și ceilalți copii norvegieni, indiferent dacă au sau nu statut de resident. 	<ul style="list-style-type: none"> a. dreptul de a locui într-un centru de primire b. asistență medicală și dreptul de a-și alege un medic generalist c. cheltuieli de întreținere d. permis de muncă dacă deține un pașaport valabil e. asistență juridică gratuită pentru a face recurs f. sprijin în vederea întoarcerii și restabilirii în condiții de siguranță g. minorii neînsoțiți solicitanți de azil sub vârsta de 15 ani se află în grija Serviciului Norvegian pentru Protecția Copilului, în timp ce minorii cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani se află sub răspunderea UDI (Directoratul Norvegian pentru Migrație)
Cum se aplică în practică	Cum se aplică în practică
<ul style="list-style-type: none"> a. Locul în condiții de siguranță oferit este, de obicei, un loc într-un centru de criză/ adăpost pentru femei și, uneori, într-o instituție sau un apartament de diferite standarde pus la dispoziție de către municipiu. b. Teoretic, victimele au dreptul la asistență medicală, dar nu sunt definite tipul de asistență medicală și costurile acesteia. c. Persoanele care beneficiază de o perioadă de reflecție vor primi bani de la municipalitatea locală pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere. Este, totuși, o problemă faptul că suma de bani variază în funcție de localitatea în care locuiește în Norvegia. d. Victimele au dreptul la un permis de muncă, dar cele mai multe persoane victime nu pot obține un loc de muncă în Norvegia. e. Asistența juridică gratuită se acordă în scopul depunerii unei plângeri la poliție sau pentru alte aspecte juridice importante. Totuși, orele acordate sunt rareori suficiente pentru a oferi 	<ul style="list-style-type: none"> a. Multor posibile victime ale traficului de persoane le este greu să trăiască într-un centru de primire. b. Solicitanții de azil au în esență aceleași drepturi la asistență medicală ca orice altă persoană din Norvegia, cu excepția tratamentului pe termen lung. c. Toți solicitanții de azil obțin aceeași sumă de bani pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, indiferent de centrul de primire în care locuiesc. În cazul în care, din anumite motive, nu pot sta în centrul de primire și decid să se mute, aceștia își pierd dreptul la cheltuielile de întreținere. Acest lucru este dificil pentru multe victime care, datorită experiențelor lor, le este greu să trăiască într-un centru de primire. d. Solicitanții de azil pot munci, dar pentru obținerea unui permis de muncă se impune ca aceștia să aibă în posesie un pașaport valabil, lucru care rareori se întâmplă în rândul victimelor. e. În primul rând, atunci când autoritățile de imigrare refuză cererea de azil, se va numi un avocat. De asemenea, în

<p>persoanei în cauză asistență juridică adecvată.</p> <p>f. Dreptul la desfășurarea de diverse activități depinde de municipalitatea locală și de dorința acesteia de a le promova și de a contribui cu plata acestora. De pilda, nu există niciun drept la cursuri de limbă.</p> <p>g. În mod ideal, ar fi trebuit să existe un sistem de returnare diferențiat, deoarece multe victime sunt reticente în ceea ce privește întoarcerea cu ajutorul OIM.</p> <p>h. Din câte știm, nu există nicio bază de date sau informații sistematice cu privire la serviciile sociale din alte țări. Informațiile oferite au la bază, de fapt, informațiile organizației.</p> <p>i. Teoretic, minorii sunt protejați de către Sistemul Norvegian pentru Protecția Copilului. Lipsa de informații și de cunoștințe privind traficul de persoane și posibilele victime contribuie la lipsa de asistență la care minorii au dreptul.</p>	<p>timpul aplicării inițiale de azil, există multe victime ce au nevoie de asistență juridică.</p> <p>f. În mod ideal, ar fi trebuit să existe un sistem de returnare diferențiat, deoarece multe victime sunt reticente în ceea ce privește întoarcerea cu ajutorul OIM.</p> <p>g. Teoretic, minorii neînsoțiți solicitanți de azil sub vârsta de 15 ani sunt protejați de către Serviciul Norvegian pentru Protecția Copilului. Lipsa de informații și de cunoștințe privind traficul de persoane și posibilele victime contribuie la lipsa de asistență la care minorii au dreptul. O situație similară este aceea a minorilor solicitanți de azil cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani aflați în grija UDI. Mai mult decât atât, o problemă persistentă este aceea a minorilor neînsoțiți solicitanți de azil ce dispar din centrele de primire.</p>
---	---

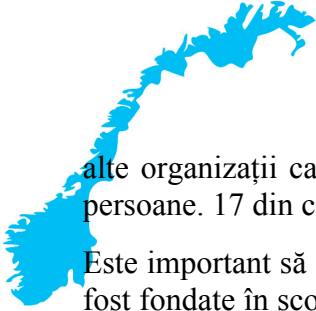
Dacă persoana în cauză alege să aplice pentru o perioadă de reflecție sau pentru azil, depinde în totalitate de decizia acesteia care este luată, de obicei, la îndrumarea unui avocat. Totuși, este o problemă atunci când persoana în cauză este cu statut locativ incert .

Uneori, posibila victimă a traficului de persoane solicită azil la sosirea în Norvegia ca o modalitate a traficantilor de persoane de a formaliza șederea victimei în țară. Când aceste persoane sunt identificate ca posibile victime, ele pot alege să aplice pentru perioada de reflecție, iar când perioada de reflecție expiră, se întorc la sistemul de azil. Acest lucru ridică o serie de probleme, din moment ce persoanele aflate în perioada de reflecție se află în responsabilitatea municipalității locale, iar solicitanții de azil sunt în responsabilitatea guvernului. Mai mult decât atât, drepturile și obligațiile lor sunt diferite, lucru care, uneori, face dificilă asigurarea de asistență adecvată și coordonată posibilelor victime ale traficului de persoane.

Rezultatele sondajelor

În cele ce urmează vom prezenta rezultatele sondajelor efectuate în Norvegia. Un instrument de studiu de pe internet numit Survey Monkey¹ a fost utilizat pentru transmiterea unui chestionar, elaborat pentru acest studiu, la 30 de ONG-uri și organizații guvernamentale diferite precum și la

¹ www.surveymonkey.com

alte organizații care, prin prisma activității lor, pot veni în contact cu victime ale traficului de persoane. 17 din cele 30 de instituții și organizații au răspuns².

Este important să se țină cont de faptul că doar trei dintre respondenți sunt organizații care nu au fost fondate în scopul acordării de asistență victimelor traficului de persoane. Prin urmare, aceste trei organizații au competențe, obiective principale și grupuri țintă care ar putea să nu aibă nimic de-a face cu traficul de persoane ca atare. Cu toate acestea, prin activitățile lor zilnice ar putea veni în contact cu victime.

Munca de teren (Outreach)

În Norvegia nu există nicio organizație fondată în scopul efectuării muncii de teren doar în scopul identificării a potențialelor victime ale traficului de persoane.

Dintre respondenți, 7 organizații fac muncă de teren. Felul și locul în care realizează această muncă de teren variază.

4 organizații fac muncă de teren căutând printre persoanele care vând sex atât prin prostituția în stradă cât și în alte locații, cum ar fi apartamentele private, saloanele de masaj și pe internet. În cadrul acestor patru organizații, numărul de angajați implicați în munca de teren variază de la 2 la 15. Unele organizații apelează și la voluntari, pe lângă angajați.

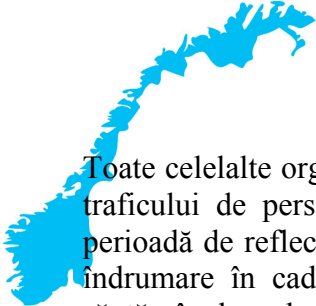
În ceea ce privește munca de teren realizată de aceste 4 organizații, niciuna dintre acestea nu colectează date cu privire la numărul victimelor traficului de persoane pe care acestea le-au cunoscut. Cu toate acestea, așa cum indică secțiunea cu privire la fapte și cifre, cele mai multe dintre victimele traficului de persoane din Norvegia sunt femeile aduse în țară pentru prostituție. Mare parte dintre aceste femei au fost în contact cu persoanele care au realizat munca de teren (sau alte servicii) pentru cel puțin una dintre cele patru organizații.

Celelalte trei organizații realizează munca de teren concentrându-se în direcții total diferite. O organizație realizează munca de teren în randul minorilor neînsoțiți solicitanți de azil, în scopul identificării victimelor traficului de persoane; același lucru îl face și o altă organizație în închisoare. Ultima organizație realizează munca de teren pe stradă având ca țintă persoane sau grupuri de persoane supuse riscului. Domeniul lor de competență include abuzul de substanțe, prevenirea criminalității, precum și asigurarea de îngrijiri medicale și de specialitate persoanelor cu abuz de substanțe și/sau probleme mintale. Numărul de angajați implicați în munca de teren din aceste trei organizații variază de la 1 la 31.

Servicii

Asistență socială

11 organizații au oferit o formă sau alta de asistență socială victimelor traficului de persoane. La jumătate dintre aceste organizații, asistența a constat în oferirea potențialelor victime ale traficului de persoane informații cu privire la sistemul norvegian de sprijin, drepturile și obligațiile acestora, daco optează pentru intrarea în sistem. Dacă victimele optează să intre în sistemul de sprijin, organizația le-a referit serviciilor și autorităților competente (cum ar fi proiectul ROSA). În cazul în care nu doresc să intre în sistem, organizațiile le-au oferit informații cu privire la statutul lor legal în Norvegia precum și drepturile ce decurg.

Toate celelalte organizații realizează studii de caz într-o oarecare măsură, cu privire la victimele traficului de persoane ce au intrat în sistemul norvegian de sprijin prin aplicarea pentru o perioadă de reflecție sau prin solicitarea de azil. Pe lângă asigurarea de informații, consiliere și îndrumare în cadrul acestui proces, studiul de caz cuprinde un parcurs de urmărire zilnic, săptămânal sau lunar în funcție de nevoile victimei.

Asistență medicală

Niciuna dintre cele trei organizații interviuate care au avut victimele traficului de persoane ca singurul grup țintă nu a oferit niciun fel de servicii medicale. În general, foarte puține organizații asigură servicii medicale potențialelor victime ale traficului de persoane. Dintre respondenții ce au luat parte la sondaj, doar 3 organizații au avut competență în acordarea de asistență medicală grupurilor țintă. Una dintre organizații asigură servicii medicale persoanelor ce vând sex, una oferă servicii medicale minorilor neînsoțiți solicitanți de azil; de asemenea, în Oslo există o clinică ce oferă servicii medicale persoanelor ce nu au rezidența legală în Norvegia. Pentru primele două organizații, victimele traficului de persoane nu reprezintă un grup țintă și vor asigura doar servicii medicale și/sau consiliere persoanei care se regăsește și în grupul țintă. Situația de victimă a traficului de persoane nu este suficientă pentru a avea dreptul la servicii. Așadar, doar clinica pentru persoane fără rezidență în Norvegia asigură servicii medicale victimelor traficului de persoane.

Unele organizații au personal medical angajat care oferă sfaturi medicale, nu și servicii de sănătate ca atare. Când vine vorba de asistență psihologică, situația este chiar mai rea. Doar două organizații oferă consiliere psihologică. Dacă este nevoie, toate organizațiile și autoritățile pot referi potențialele victime unei forme de îngrijire medicală. În ceea ce privește tipurile de asistență medicală pe care două organizații au dreptul să le ofere, aceasta depinde de statutul lor legal în Norvegia.

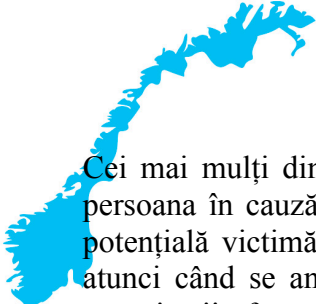
Asistență financiară

Victimele traficului de persoane care fie au aplicat pentru azil sau au primit o perioadă de reflecție au dreptul la sprijin financiar. În cazul în care au reședința într-un centru de primire desemnat, solicitanții de azil primesc sprijin financiar lunar pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere. În cazul în care nu locuiesc într-un centru de primire, aceștia nu beneficiază de asistență financiară. Direcția Norvegiană de Migrație (UDI) este responsabilă pentru solicitanții de azil. În cazul în care victima a solicitat și a primit o perioadă de reflecție, atunci municipalitatea în care își are reședința este responsabilă pentru acordarea de sprijin financiar victimei în scopul acoperirii cheltuielilor de întreținere și cazare. Acest suport este oferit de către Administrația locală pentru muncă și asistență socială (NAV). În cazul în care victima este un minor, acest sprijin va fi acordat de către serviciul local pentru protecția copilului.

Asistență materială

Foarte puține dintre organizațiile care au luat parte la acest studiu oferă o formă sau alta de sprijin material victimelor traficului de persoane, cu excepția administrației locale pentru muncă și asistență socială și a serviciului local pentru protecția copilului. Unele dintre organizațiile oferă hrană și/sau îmbrăcăminte; altele, dacă dețin resursele financiare necesare pentru a-și acoperi costurile, oferă sprijin în funcție de nevoile individuale.

Asistența juridică

Cei mai mulți dintre cei 18 respondenți nu acordă asistență juridică, dar se asigură că referă persoana în cauză la un avocat sau unei alte forme de asistență juridică, dacă este necesar. O potențială victimă a traficului de persoane are dreptul la trei ore de asistență juridică gratuită atunci când se analizează dacă denunță sau nu traficanții și se acoperă taxele de presă. Trei organizații oferă asistență juridică grupului lor țintă a cărui victime ale traficului urmează să fie găsite.

Activități

Mai multe dintre organizațiile și autoritățile care au răspuns la chestionar asigură victimelor traficului de persoane anumite activități. Activitățile pot fi împărțite în două grupe: activități de petrecere a timpului liber și activități care au ca scop creșterea gradului de cunoaștere și/sau de competență a victimelor într-un anumit domeniu. În primul grup se regăsesc diverse activități sportive și evenimente sociale, iar în cel din urmă grup se regăsesc cursuri de limbă, cursuri de operare PC, plasarea la locul de muncă și instruirea ca make-up artist.

Altele

Una dintre organizațiile care au luat parte la studiu oferă, de asemenea, adăpost pentru victimele traficului de persoane. O altă organizație oferă dezvoltare personală și spirituală într-un centru de consiliere la o cafea. Tutorii legali se asigură că victimele traficului de persoane sub vârsta de 18 ani primesc ajutorul de care au nevoie și, dacă este cazul, contestă în numele minorului lipsa asistenței la care are dreptul.

Printre competențele unei organizații se numără asigurarea de informații cu privire la returnarea voluntară și oferă consiliere și asistență înainte, în timpul și după întoarcerea victimelor în țara lor de origine.

Având în vedere că cele mai multe dintre aceste organizații au un grup țintă care cuprinde nu doar victimele traficului de persoane, acestea vor informa persoana în cauză cu privire la drepturile sale ca potențială victimă a traficului de persoane, atunci când aceasta este identificată ca atare. Cea mai mare parte a informațiilor este dată în conversațiile față în față la sediul organizației. Uneori informațiile sunt, de asemenea, oferite unui grup de persoane, de obicei în termeni mai generali, cu privire la legislația și sistemul de sprijin norvegian. Cele mai multe organizații răspund la întrebări și oferă informații cu privire la acest subiect fie telefon, fie prin e-mail.

De asemenea, acele organizații care fac muncă de teren, informează persoanele pe care le întâlnesc cu privire la traficul de persoane și sistemul de sprijin norvegian atunci când este normal să facă acest lucru. Cele mai multe organizații au, de asemenea, pliante sau alte forme de materiale scrise cu privire la sistemul de sprijin norvegian ce se pot înmâna victimelor traficului de persoane.

O organizație arată grupului lor țintă un film despre traficul de persoane și folosesc acest lucru ca pe un punct de plecare în ceea ce privește oferirea de informații cu privire la acest subiect. Atunci când este nevoie ca mesajul să ajungă la destinatar, cele mai multe organizații folosesc un traducător.

În ceea ce privește punerea la dispoziție a informațiilor, acest lucru variază de la o organizație la alta, în funcție de domeniul lor de competență și de grupul lor țintă. Unele organizații folosesc

voluntari, altele au personal calificat și altele încă mai au acces la avocați, care vor informa din nou persoana în cauză.

CAPITOLUL IV MANAGEMENTUL DE CAZ

ROMANIA

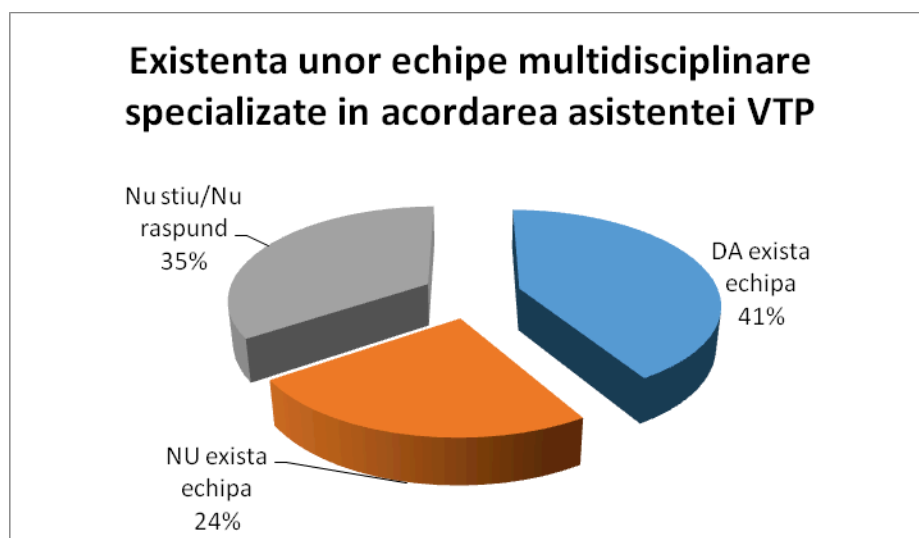
1. Managementul de caz al Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului

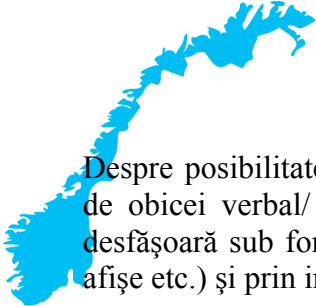
Pentru acordarea asistenței specializate cât mai complete și eficiente, în cadrul DGASPC-urilor există echipe multidisciplinare și interinstituționale, coordonată de un manager/responsabil de caz. Aceste echipe pot interveni atât în procesul de evaluare, cât și în furnizarea serviciilor specializate. Deși nu există o formulă standard în ceea ce privește componența echipei, există câteva categorii de profesioniști care fac parte în mod obișnuit din componența acesteia: asistentul social (care de regulă este și managerul/responsabilul de caz), psihologul (de regulă dintr-un serviciu specializat al DGASPC), medicul (de regulă dintr-un serviciu specializat al DGASPC). În unele cazuri întâlnim și echipe interinstituționale, cel mai frecvent DGASPC – ONG, iar echipa se poate completa cu avocați, consilieri juristi, polițiști sau medici.

Legat de existența unor echipe multidisciplinare de profesioniști specializați în acordarea asistenței victimelor traficului de persoane la nivelul DGASPC-urilor au fost centralizate răspunsurile în tabelul de mai jos.

Răspuns	Nr. DGASPC-uri
DA există echipa	13
NU există echipa	7
Nu știu/Nu răspund	11
TOTAL	31

Tabel - Răspunsuri furnizate de DGASPC-uri privind existența echipelor multidisciplinare

Despre posibilitatea accesării serviciilor de asistență specializată, informarea victimelor se face de obicei verbal/ în scris și prin campanii de sensibilizare a opiniei publice. Campaniile se desfășoară sub forma unor întâlniri, conferințe, diseminare de materiale scrise (broșuri, pliante, afișe etc.) și prin implicarea mass-mediei în funcție de posibilitățile comunității.

De asemenea, specialistii care vin primii în contact cu victimele sau familiile acestora informează în mod direct, la prima întâlnire despre serviciile de care pot beneficia și modul de accesare a acestora.

1.1. Atribuțiile membrilor echipei multidisciplinare a DGASPC

Managerul de caz – Cel mai frecvent este asistent social, este numit de către conducătorul unității și are ca atribuții:

- Coordonarea activității de evaluare, intervenție, monitorizare a cazurilor de persoane adulte/minore victime ale traficului de persoane;
- Este responsabilul principal pentru aplicarea planului de servicii (coordonează procesul de identificare a nevoilor victimei, selectează furnizorii de servicii în concordanță cu nevoile identificate);
- Informează victima cu privire serviciile ce-i vor fi furnizate și la calendarul implementării planului de servicii;
- Asigură accesul victimei la serviciile stabilite prin planul de intervenție personalizat;
- Monitorizarea re-evaluarea periodică a progreselor înregistrate, a eficienței deciziilor și a intervențiilor specializate realizate până la acel moment;
- Realizează etapa de încheiere sau etapa finală a procesului de furnizare a serviciilor și intervențiilor specializate;
- Coordonează echipa multidisciplinară care asistă respectivul caz, încurajează și facilitează comunicarea între specialiști, convoacă și conduce conferințele de caz.

Asistentul social – are atribuții:

- Asigură accesul victimei la serviciile stabilite în planul de intervenție personalizat;
- Este persoana de legătură directă cu orice specialist care intervine în asistența cazului;
- Este persoana de contact direct, permanent cu victima;
- Mediaza legătura dintre victimă și persoane de referință din mediul de viață al acesteia;
- Este prezent în situații de criză, în care este nevoie de luarea rapidă a deciziilor;
- Verifică în permanență actualitatea nevoilor victimei, monitorizarea permanentă a situației victimei;

În cazuri de minori victime ale traficului de persoane:

- Analizează sesizări telefonice, scrise, directe, indirecte ce aduc la cunoștința situații de exploatare, trafic, copii aflați neînsoțiți pe teritoriul altor state, copii ai străzii etc., precum și al familiilor acestora;
- Evaluează nevoile imediate ale beneficiarilor și potențialul de risc cu privire la problematica identificată;
- Acordă asistență socială, consiliere pentru depășirea situațiilor de criză, precum și soluționarea adecvată a cazurilor semnalate;

-Se deplaseaza in teren, ca membru al echipei de specialisti, in scopul evaluarii psihosociale si interventiei pe caz;

-Intocmeste raportul de evaluare psiho-socială pentru copiii a căror viață, integritate fizică și psihică, securitate sunt puse în pericol, precum si alte instrumente existenta in procedurile de lucru;

-Evaluează relatia dintre parinti si copil, intelegerea părintilor in ceea ce priveste nevoile bio-psiho-sociale ale copilului si capacitatea de a veni in intampinarea acestor nevoi;

-Sprijină consilierul juridic al Biroului, pentru obtinerea de informatii necesare depunerii dosarului copilului la instantele judecatoresti/ Comisiei pentru protectia copilului;

-Este responsabil de evaluarea finală si inchiderea cazului;

-Monitorizează cazurile aflate în evidența biroului, prin mentinerea legăturilor cu reprezentantii autorităților locale;

-Colaboreaza permanent cu serviciile de asistenta sociala, politie, alte institutii care sunt implicate in rezolvarea situatiilor aflate in evidenta biroului;

- Contribuie la dezvoltarea unor activități de informare si promovare a serviciilor oferite in interesul superior al copiilor.

Psihologul – are atributii:

- Identifică nevoile psihologice ale victimei, o încurajează și susține pentru angajarea în procesul terapeutic ce vizează diminuarea simptomatologiei de stare,

- Organizează si desfășoară sesiuni de consiliere si/ sau psihoterapie pentru victimă. În acest scop elaborează planul de consiliere/ psihoterapie, ca parte integrantă a planului de servicii. Planul are ca principale obiective:

Restabilirea sentimentului de siguranță al victimei. Se realizează printr-o atentă evaluare a riscurilor, prin securizarea emoțională a victimei, pe toată durata procesului de asistență, prin construirea relației de încredere specialist-victimă;

Reconstruirea si restructurarea evenimentului/ evenimentelor si informațiilor traumatizante - elaborarea traumei, înțelegerea semnificației acesteia în contextul producerii ei.

- Participă la conferințele de caz organizate de managerul de caz,

- Colaborează cu ceilalți specialiști responsabili de implementarea planului de intervenție,

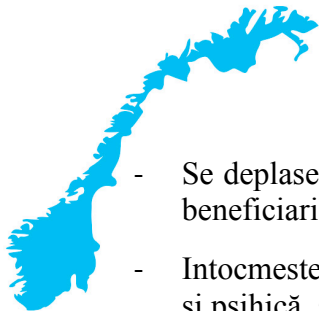
- Realizează consilierea ante și post testare HIV, a efectuării testelor specifice bolilor venerice, a celor de sarcină

Pentru asistenta minorilor victime ale traficului de persoane, psihologul are ca sarcini:

- Evaluează nevoile imediate ale beneficiarilor si a potentialului de risc cu privire la problematica identificata;

- Investighează si stabileste psihodiagnosticul tulburărilor psihice si a altor conditii patologice ale copilului si/sau membrilor familiei;

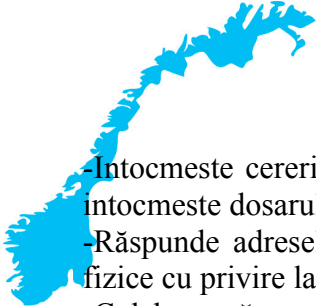
- Acordă asistentă psihologică si consiliere pentru depășirea situatiilor de criza, precum si solutionarea adecvată a cazurilor semnalate;

- Se deplasează în teren, ca membru al echipei, în scopul evaluării psihologice și sociale a beneficiarilor și familiei acestora;
- Intocmește raportul de evaluare psihologică pentru copiii, a căror viață, integritate fizică și psihică, securitate sunt puse în pericol;
- Evaluează psihologic relația dintre părinți și copil, înțelegerea părinților în ceea ce privește nevoile emoționale ale copilului și capacitatea de a veni în întâmpinarea acestor nevoi;
- Pregătește raportul psihologic și-l susține în fața instanțelor de judecată pentru stabilirea unor soluții cu privire la copil, la solicitarea acestora;
- Asigură acompanierea copilului/ tânărului-victimă în fața instanțelor judecătorești, în situațiile în care este chemat să depună mărturie în procesul de trafic sau se constituie parte vătămată;
- Colaborează periodic cu medici psihiatri, pentru a facilita accesul victimelor la servicii medicale de specialitate, atunci când starea copilului o impune;
- Se constituie ca membru activ în procesul de evaluare a istoriei de trafic, cât și în procesul terapeutic centrat pe diminuarea simptomatologiei de stare și creșterea capacității de adaptare a victimei;
- Mediază legătura dintre victimă și alte persoane de referință din anturajul acesteia;
- Colaborează cu instituții de profil care pot sprijini victima;
- Monitorizează cazurile aflate în evidență;
- Colaborează permanent cu serviciile de asistență socială, poliție, alte instituții care sunt implicate în rezolvarea cazurilor;

Consilierul juridic - doar 6 dintre DGASPC-uri chestionate declară că au în echipă multidisciplinară un consilier juridic. Acesta are cel mai frecvent atribuții în cazuri de asistență a minorilor după cum urmează:

- Asigură asistență juridică, consiliere și sprijin de specialitate tuturor cazurilor aflate în evidență, în scopul clarificării problemelor cu caracter juridic;
- Întreprinde demersurile necesare clarificării situației juridice a copiilor/adulților aflați în evidență;
- Acordă asistență și consiliere juridică părinților copilului sau factorilor implicați în rezolvarea cazului sau soluționarea acestora;
- Intocmește dispoziția de plasament în regim de urgență a copiilor, respectiv, cereri de instituire a măsurii plasamentului în regim de urgență prin emiterea de către instanța competentă a ordonanțelor prezidențiale;
- Intocmește sesizări către instanțele judecătorești cu privire la menținerea sau înlocuirea măsurii de protecție specială, reintegrarea copiilor în familia naturală sau extinsă, înregistrarea tardivă a nașterii copilului, instituirea tutelei, decăderea din drepturile părintești, punerea sub interdicție, precum și orice alte cereri care vizează activitatea D.G.A.S.P.C.;
- Intocmește sesizări către instituțiile abilitate de la nivel central cu privire la infracțiunile a căror victime sunt minorii (corupție sexuală, trafic de persoane, exploatare prin cersit, etc)

-
- Intocmește cererile de chemare în judecată și de exercitare a căilor de atac, primește citațiile, întocmește dosarul cauzei, ține registrul de evidență a cauzelor;
 - Răspunde adreselor, citațiilor, petițiilor, solicitărilor primite de la alte instituții sau persoane fizice cu privire la clarificarea juridică a cazurilor aflate în evidență;
 - Colaborează permanent cu serviciile de asistență socială, poliție, alte instituții care sunt implicate în mod direct în rezolvarea situațiilor de trafic;
 - Asigură reprezentarea D.G.A.S.P.C. în fața instanțelor judecătorești sau a altor organe de jurisdicție, precum și în raporturile cu alte persoane fizice sau juridice;
 - Informează membrii de personal cu privire la modificările și noutățile legislative din domeniul protecției drepturilor copiilor, din domeniul asistenței sociale, precum și din alte domenii care sunt în strânsă legătură cu activitatea desfășurată.

Alte categorii de specialiști care apar în răspunsurile obținute sunt:

Medic - uzual există un medic cu specializarea pediatrie; în funcție de caz, sunt și medici de alte specialități: ortopedie-chirurgie infantilă, ginecologie-obstetrică, neurologie pediatrică, psihiatrie infantilă, radiologie etc.

Politist - În funcție de caz, DGASPC poate colabora cu unul sau mai mulți polițiști, cel mai frecvent din cadrul următoarelor structuri: Investigații criminale, Ordine publică (poliția de proximitate și posturile de poliție), Analiză, prevenire și cercetare, Cercetare penală și Crima organizată, precum și ofițerul de poliție care este membru desemnat în Comisia pentru Protecția Copilului.

1.1. Modalitățile de evaluare a nevoilor victimelor traficului de persoane.

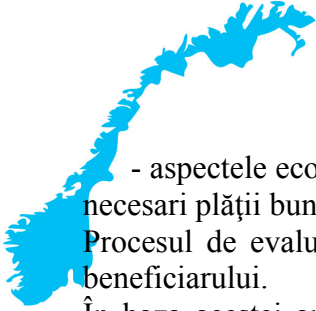
Toate DGASPC-uri chestionate declară că evaluarea nevoilor victimei se realizează în 2 două etape:

Evaluarea inițială constă în identificarea nevoilor imediate ale solicitantului, tipul de asistență/ajutor solicitat, gravitatea situației și caracterul de urgență al acesteia. În acest sens, specialiștii completează "Fișa de evaluarea inițială", în maxim trei zile de la primirea solicitării, se întocmește un raport de evaluare inițială (în minim 48 de ore de la înregistrarea cazului), în baza căruia se ia decizia continuării managementului de caz sau închiderii cazului.

Evaluarea complexă are în vedere cunoașterea amanunțită a problemelor și a resurselor persoanei asistate, necesară pentru elaborarea planului de intervenție. În acest sens, în funcție de cazuistica solicitării/semnalării, managerul de caz solicită prin adrese scrise declansarea anchetei sociale și planul de servicii de la primăria de domiciliu a beneficiarului.

Pentru o evaluare corectă a nevoilor și resurselor, managerul de caz trebuie să înțeleagă modul în care elementele contextului social, familial și individual afectează situația persoanei asistate :

- voința persoanei asistate de a utiliza sprijinul specialiștilor pentru îmbunătățirea situației;
- cadrul familial (relațiile dintre membri familiei, componența familie și relația cu rudele; etc.)
- gradul de integrare al familiei asistate în comunitate (apartenența la grupurile sociale etc.)
- aspectele de natură emoțională (tendința de a se retrage și a se izola de ceilalți ; trairea unor sentimente de furie, teama, rușinea etc.)
- aspecte de natură intelectuală (modul de utilizare a informațiilor pentru înțelegerea propriei persoane, a problemelor personale și a celorlalți, etc.)

- aspectele economice (disponibilitatea resurselor, și capacitatea de a administra și aloca banii necesari plății bunurilor și serviciilor, etc.)

Procesul de evaluare complexă urmărește aspectele care se referă la situația individualizată a beneficiarului.

În baza acestei analizei datelor adunate, managerul de caz, împreună cu victima traficului de persoane, stabilește modalitatea de acțiune și de utilizare a resurselor existente, resurse care pot fi folosite pentru remedierea situației și îndepărtarea factorilor de risc care să conducă la situații de re-victimizare .

Raportul de evaluare decomplexă se realizează de către managerul de caz.

În cazul minorilor echipa multidisciplinară se deplasează la fiecare caz de copil-victimă a traficului de persoane, fie la domiciliul copilului, sediul Parchetului, Poliției sau în alte locații unde este identificat acesta și este solicitat sprijinul specialiștilor D.G.A.S.P.C. Bacău.

Evaluarea nevoilor victimei se realizează în mod direct, prin discuții cu beneficiarul, cât și cu reprezentantul legal al acestuia, care completează informațiile necesare.

1.2. Modul în care este implementat planul de intervenție personalizat

Ca mod general de implementare a planului de intervenție personalizat, majoritatea DGASPC-urilor au raportat: Managerul/responsabilul de caz împreună cu echipa multidisciplinară apreciază și decide cu privire la implementarea planului de intervenție, precum și la importanța acordată fiecărei arii de evaluare în economia cazului, în funcție de cerințele fiecărui caz în parte (tipul de problemă, nevoile identificate, starea de fapt, elemente sistemice relevante) cu respectarea procedurii operationale și a legislației în vigoare.

Pentru minori se întocmește planul de intervenție (plan individualizat de protecție) prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și a măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale. Sunt contactați toți actorii sociali care pot contribui la reintegrarea socială a copilului victimă a traficului de persoane.

Se ține cont de drepturile și libertățile persoanei, implementarea planului efectuându-se cu acceptul beneficiarului.

Se va ține cont de particularitățile individuale ale fiecărui caz, ținându-se cont de naționalitate, religie, vârstă, sex, dizabilitate, mediul de proveniență în acordarea asistenței și serviciilor.

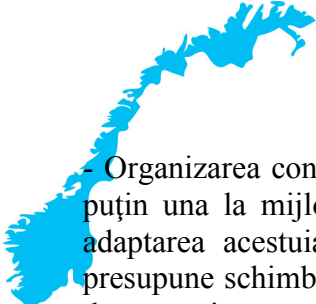
1.3. Metodele/tehnicile utilizate pentru monitorizarea progresului efectuat de victima pe durata procesului de reabilitare/reintegrare

Analiza răspunsurilor DGASPC-urilor participante la acest studiu se pot sintetiza astfel:

Monitorizarea cazului este în responsabilitatea managerului de caz și presupune următoarele:

- Urmărirea îndeplinirii celor înscrise în planul de reabilitare și/sau reintegrare socială și adaptarea acestuia în funcție de progresele sau dificultățile întâmpinate pe parcurs. Acest lucru implică în subsidiar și adaptarea contractului cu victima/familia, precum și raportările din partea profesioniștilor responsabili menționate anterior.

- Evaluarea riscurilor contribuie și ea la adaptarea planului de servicii. În cazul minorilor, se poate pune problema la un moment dat de a separa copilul de familie, dacă, în ciuda implementării și adaptării repetate a planului, copilul-victimă continuă să se afle într-o situație de risc.

-
- Organizarea conferintelor de caz pentru re-evaluarea cazului. Se recomandă organizarea a cel puțin una la mijlocul implementării planului, dacă nu sunt semnalate probleme care implică adaptarea acestuia și de câte ori este necesară reajustarea majoră a planului. Acest lucru presupune schimbarea a mai mult de jumătate din plan sau necesitatea introducerii unei măsuri de protecție.
 - Documentarea cazului.

1.4. Modalitățile în care se efectuează evaluarea finală și monitorizarea post-intervenție.

În majoritatea cazurilor, DGASPC-urile declară:

Închiderea/finalizarea cazului se face atunci când sunt atinse scopurile planului individualizat de servicii, în momentul în care factorii de risc care au dus la victimizarea prin trafic s-au redus semnificativ sau au încetat să mai existe, iar victima este reintegrată din punct de vedere social, relațiile cu membrii familiei de origine și/sau reprezentantul legal răspunzând nevoilor victimei (acolo unde este posibil). Închiderea cazului se face prin decizia șefului de serviciu, la recomandarea managerului/responsabilului de caz, care va întocmi un Raport de închidere caz în care va specifica toate datele, demersurile întreprinse, evoluția și concluziile cu propunerile pe caz.

În cazurile de trafic de persoane adulte, închiderea unui caz trebuie să fie continuată de monitorizare post-intervenție. De aceea închiderea unui caz trebuie făcută numai după o monitorizare de durată a cazului și numai după ce specialiștii care au gestionat cazul dispun de suficiente intervenții care să arate faptul că victima poate face față situațiilor de risc care pot apărea. Responsabilul de caz colaborează cu servicii sociale locale pentru a monitoriza evoluția victimei și, după ce asistența specializată va fi încheiată, perioada de monitorizare va fi de 3-6 luni în dependență de specificul cazului.

Cazul unui minor victimă a traficului de persoane va fi închis în momentul în care obiectivele stabilite în planul de intervenție au fost atinse și se constată o îmbunătățire semnificativă pe toate planurile. Monitorizarea post-intervenție se realizează pe o perioadă de minim 3 luni.

2. Managementul de caz al Organizațiilor non-guvernamentale

Din cele 7 ONG-uri chestionate doar 4 dispun de o echipă multidisciplinară specializată în asistența victimelor traficului de persoane. Din aceste echipe fac parte: Managerul de caz, asistentul social, psihologul / psihoterapeut, avocat/consilier juridic, lucrator social, voluntari. Pentru a informa victimele despre serviciile de care pot beneficia, ONG-urile folosesc parteneriatele cu diferite institutii publice care vin în contact cu acestea (ex. ANITP prin centrele regionale, Inspectoratele de Poliție locale, Inspectorate școlare, Spitale) prin sistemul de referiri, informațiile se fac atât verbal cât și în scris.

2.1. Atribuțiile membrilor echipei multidisciplinare a ONG-urilor

Managerul de caz este cel mai frecvent asistentul social și are următoarele atribuții:

- Coordonarea/monitorizarea/supervizarea echipei de asistență ;
- Realizarea evaluărilor inițiale, de risc și ale nevoilor de asistență ;
- Realizarea planului individualizat de asistență împreună și cu acordul victimei;

-
-
- Realizarea evaluărilor intermedicare si finale ale beneficiarilor ;
 - Mentinerea contactului cu finantatorii activitatilor de asistentă.

Asistentul social – are următoarele atribuții:

- Insoțirea și informarea beneficiarilor în activitățile specifice de asistentă socială ;
- Medierea relației beneficiarilor cu membrii familiei, reprezentanți ai instituțiilor publice și autorități ;
- Evaluarea inițială și monitorizarea progreselor beneficiarilor în diferitele faze de asistentă.

Psihologul – are următoarele atribuții:

- Asistarea victimelor în tot ceea ce privește depășirea traumelor datorate traficului;
- Evaluare psihologică în vederea identificării nevoilor psihologice ale victimei, în funcție de care se stabilește programul și forma de consiliere psihologică/psihoterapie (individuală, de familie, de grup);
- Suport psihologic, mediere și însoțire la audieri, consult sau intervenții medicale, alte situații potențial stresante;
- Consiliere școlară și vocatională.

Consilier juridic/Avocatul colaborator:

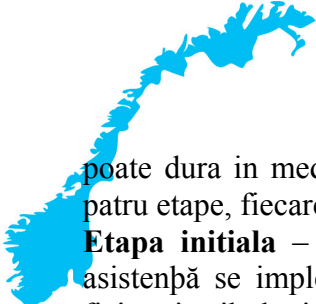
- Însoțește victima la depunerea tuturor cererilor, la audieri în timpul urmăririi penale și la toate ședințele de judecată.
- Înainte de audiere, victima este informată cu privire la: drepturile și responsabilitățile sale în cazul în care decide să colaboreze cu poliția pentru a oferi informații confidențiale cu privire la procesul de trafic și la traficanți fără a fi martor în proces; drepturile și responsabilitățile sale în cazul în care decide să depună mărturie în proces; confidențialitate și riscul de divulgare a informațiilor, etc;
- Reprezentare în instanță în cauze civile și penale.

În plus, la Asociația Betania apare în componența echipei multidisciplinare **lucrătorul social** - cu atribuții în asistarea victimelor pentru dezvoltarea deprinderilor de viață independent.

La Fundația People to People apare în componența echipei multidisciplinare: **asistent medical** – care are ca atribuții urmărirea stării de sănătate și mediere, programe diverse.

2.2. Modul în care este implementat planul de intervenție personalizat

Serviciile de asistență pentru victimele traficului au caracter permanent pentru organizațiile intervievate. La organizațiile unde serviciile au caracter permanent activitățile se desfășoară în colaborare cu instituții, organizații non-guvernamentale și organizații internaționale relevante în domeniu. Serviciile de asistență sunt abordate într-o manieră flexibilă, particularizată la nevoile beneficiarilor, metoda de lucru fiind managementul de caz, astfel că se pune accent pe resursele beneficiarilor, pe motivația pentru schimbare și inițiativele lor, cu scopul creșterii nivelului de adaptare al persoanei la cerințele unei vieți independente. Programul de asistență

poate dura în medie între 1 și 3 ani. Structura unui program de asistență de lungă durată are patru etape, fiecare având indicatori caracteristici nivelului de progres al beneficiarilor:

Etapa inițială – între 0-6 luni, corespunde intervenției în criză, în acest caz serviciile de asistență se implementează consecutiv identificării victimei prezumate, cu scopul stabilizării fizice și psihologice ulterioare evenimentului traumatic;

Etapa intermediară – între 7-12 luni, serviciile de asistență se implementează în conformitate cu planul individualizat de reintegrare. Progresele beneficiarului în cursul implementării planului de intervenție sunt evaluate periodic prin rapoarte interne, vizându-se resemnificarea evenimentului traumatic și creșterea autonomiei personale a victimei;

Stadiul de reintegrare – între 13-24 luni, presupune existența abilităților de autosustinerere și viața independentă, ce îi permit victimei să urmeze un traseu de reintegrare socială.

Treptat, serviciile de asistență se încheie, cu acordul beneficiarului, acesta putând solicita în continuare implementarea anumitor tipuri de asistență;

Stadiul de monitorizare – se întinde pe o perioadă de 6 luni de la încheierea programului de asistență; se referă la monitorizarea adaptării persoanei la cerințele unei vieți independente și la oferirea de sprijin acesteia pentru soluționarea dificultăților potențiale.

NORVEGIA

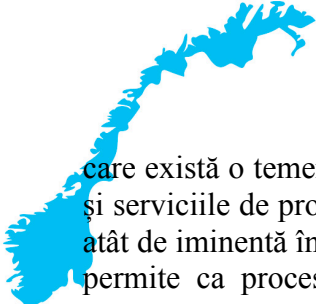
Aproape fiecare organizație și autoritate are propriul mod specific de desfășurare a managementului de caz. Acest lucru este strâns legat de faptul că, așa cum este menționat anterior, doar trei dintre organizații și autoritățile au fost fondate în alt scop decât cel de acordarea de asistență victimelor traficului de persoane. Prin urmare, aceste trei organizații au competențe, obiective principale și grupuri țintă care ar putea să nu aibă nimic de-a face cu traficul de persoane ca atare. Evident, acest lucru se reflectă în modul în care își desfășoară activitatea de caz. În loc să încercăm să găsim un numitor comun, vom prezenta în cele ce urmează cum organizații diferite descriu activitatea lor de caz. Am cerut: *Describe un curs tipic de acțiune atunci când acordați asistență unei potențiale victime a traficului de persoane.*

A.

“În cazul în care persoana este minoră, vom contacta serviciul de protecție a copilului pentru a cere preluarea cazului. Dacă persoana este adultă, ne vom asigura că persoanei în cauză i se oferă protecție în caz de nevoie și vom acoperi nevoile de bază, cum ar fi accesul la cazare, hrană și îngrijirea medicală necesară. Paralel, persoanei i se va oferi consultanță juridică cu privire la rezidență și în cadrul procesului împotriva traficantilor. Într-o perspectivă pe termen mai lung, oferim asistență socială în funcție de nevoile proprii ale persoanelor. De multe ori este vorba despre drepturi și obligații în Norvegia, sănătatea mentală și fizică, rezidență, trecerea printr-un proces și instituirea unei rețele”.

B.

“Am primit un telefon de la centrul de primire pentru că se suspectează că unul dintre rezidenții care este pe cale să se transfere la noi poate fi o victimă a traficului de persoane. Apoi, organizăm un interpretariat la telefon în limba corespunzătoare pentru a purta o scurtă conversație cu rezidentul. În cazul în care există motive pentru a suspecta că persoana este o victimă a traficului de persoane, raportăm cazul către UDI și reprezentantul rezidentului. Informăm UDI că, atât timp cât lucrăm la caz, ținem persoana la centrul de primire. În cazul în

care există o temere cu privire la siguranța persoanei în Norvegia, noi notificăm avocatul, poliția și serviciile de protecție a copilului. Rareori se întâmplă ca amenințarea la adresa copilului să fie atât de iminentă încât să fie necesară plasarea persoanei în cauză la o adresă secretă. Uneori, UDI permite ca procesul pentru azil să se desfășoare mai repede decât în mod normal, iar noi cooperăm pentru a găsi cel mai bun centru de primire pentru persoană. Apoi, luăm legătura cu noul centru de primire înainte ca persoana să ajungă acolo”.

C.

“Femeile vin singure la noi sau ne sunt referite de către alții. În cadrul adăpostului avem o cameră de urgență unde pot sta în timp ce noi ne ocupăm de caz. Când vine o femeie, noi contactăm un avocat care oferă consiliere juridică și discută imediat. În cazul în care femeia este în grupul nostru țintă, acesteia i se oferă un loc în care să stea. Asistența oferită de noi este pe bază de voluntariat. Adăpostul în care femeia este primită oferă asistență socială și o consiliază în relația cu serviciile de sănătate, activități, educație, etc.. Noi oferim asistență femeii în ceea ce privește problemele de imigrație și orice problemă legată de poliție”.

D.

“Unul dintre partenerii noștri ne contactează în numele unei potențiale victime a traficului de persoane care au în vedere returnarea voluntară. Apoi purtăm o discuție informală cu victima cu privire la returnarea voluntară a acesteia. De cele mai multe ori unul dintre partenerii noștri este prezent (persoana de contact a victimei sau o persoană de încredere). În cazul în care persoana decide întoarcerea voluntară, trimitem cazul la UDI care decide dacă persoana în cauză poate primi sau nu sprijin suplimentar. Apoi inițiem procesul de obținere a documentelor de călătorie, îndrumăm persoanele în cauză cu privire la modul în care doresc să beneficieze de suportul de reintegrare la întoarcere și ne ocupăm de organizarea călătoriei. Oferim asistență în timpul călătoriei deoarece multe persoane călătoresc escortate pe drumul înapoi în țara. Biroul local din țara de origine a victimei ajută persoana în primele șase luni după întoarcere oferind consiliere, asistență practică și sprijin financiar. După șase luni verificăm cum au decurs lucrurile cu persoana returnată”.

Metodologie

Din cele 18 organizații care au luat parte la acest scurt sondaj, 13 au afirmat că la baza activității lor utilizează o anumită metodologie. Nu este surprinzător faptul că de cele mai multe ori metodologia menționată are legătură cu asistența socială. Pentru majoritatea organizațiilor, activitatea include stabilirea unor relații trainice, câștigarea încrederii, conversație și interviu motivațional cu accent pe schimbare și responsabilizare. Pentru socializare și câștigarea încrederii, unele organizații folosesc activități și evenimente sociale, altele oferă diferite forme elementare de consiliere și, bineînțeles, lucru pe teren. Una dintre autorități a elaborat un ghid pentru intervierea solicitanților de azil și utilizează o metodologie specifică pentru desfășurarea interviului, alături de povestirea liberă a întâmplărilor persoanei în cauză.

Evaluarea

Majoritatea organizațiilor și autorităților care iau parte la acest scurt sondaj nu au implementat un sistem pentru evaluarea cu regularitate a asistenței acordate potențialelor victime ale traficului de persoane. Doar două organizații au un sistem de evaluare, și ambele țin cont de părerea victimei

cu privire la asistența pe care au primit-o. Mai multe organizații și autorități afirmă că acestea se autoevaluează, fără a mai elabora modalitatea în care realizează acest lucru.

Trebuie să ne asumăm faptul că celor mai multe organizații și autorități le lipsește un sistem eficient de evaluare a asistenței acordate victimelor traficului de ființe umane.

CAPITOLUL V

RECOMANDARI PENTRU IMBUNATĂȚIREA SERVICIILOR DE ASISTENȚA A VICTIMELOR TRAFICULUI DE PERSOANE

1. Programe de formare profesională continuă pentru consilieri sociali și juridici, psihologi, membrii echipelor multidisciplinare din cadrul instituțiilor și organizațiilor non-guvernamentale, privind modul de acordare al consilierii/asistenței victimelor traficului de persoane cetățeni români și străini în deplină concordanță cu standardele internaționale.
2. Crearea unei colaborări sustenabile între instituțiile și organizațiile non-guvernamentale din România (predominant țara de origine/tranzit) și cele din țările de destinație Europene unde victimele traficului de persoane sunt supuse exploatării.
3. Îmbunătățirea accesului la informație oferit de către autorități victimelor traficului de persoane, în privința drepturilor pe care le au conform legii, procedurile de urmat pentru accesarea acestor drepturi; informare verbală și scrisă.
4. Informarea victimelor prezumate cu privire la dreptul la perioada de recuperare și reflecție și acordarea efectivă a acestuia de către autorități.
5. Asigurarea accesului la asistență și protecție indiferent dacă victima traficului de persoane este de acord sau nu să colaboreze pe durata procedurilor penale.
6. Îmbunătățirea sistemului de adăposturi de stat pentru victimele traficului de persoane –cetățeni români și străini- pentru ca acestea să beneficieze de asistență pe termen lung.
7. Asigurarea ca victimele traficului de persoane nu sunt ținute în centre de detenție, în centre cu regim închis.
8. Armonizarea legislației române privind regimul străinilor cu legea antitrafic, în special a prevederilor referitoare la acordarea statutului de tolerat dacă prezența victimei cetățean străin este necesară pentru desfășurarea anchetei/procedurilor penale. Legislația privind regimul străinilor trebuie să prevadă expres acordarea dreptului de sedere inclusiv și pe durata altor proceduri precum cele civile, de solicitare acordare compensații financiare pentru daunele materiale și morale suferite ca urmare a infracțiunii trafic de persoane.
9. Acordarea posibilității de a aplica și obține efectiv drept de sedere permanent în cazul victimelor cetățeni străini în măsura în care nu se pot întoarce în țările de origine din motive de siguranță, risc retrafficare.
10. Modificarea legislației privind azilul în România, în care să se prevadă expres că un cetățean străin victima a traficului de persoane poate solicita azil.
11. Modificarea Legii nr.678/2001 articol 38 index 1 astfel încât să fie avute în vedere nu doar victimele traficului de persoane cetățeni ai statelor membre UE sau ai Spațiului Economic European ci și victimele cetățeni străini provenind din state terțe.
12. Îmbunătățirea procedurilor de identificare a victimelor traficului de persoane.
13. Îmbunătățirea cadrului instituțional și procedural pentru repatriere, returnare, referire victime ale traficului de persoane cetățeni români și străini.

ANEXE

ANEXA 1. Centre de cazare a victimelor traficului de persoane in cadrul DGASPC

DGASPC	Cazare adulti / copii	Denumirea centrului destinat grupurilor vulnerabile in care pot fi cazate si victimele traficului de persoane	Durata de cazare	Tipul centrului
Bacau	Adulti	<i>Centrul de Intervenție Specializată în Domeniul Protecției Familiei</i>	<i>180 zile cu posibilitate de prelungire</i>	<i>Regim deschis</i>
	Minori	<i>1. Centrul de primire în regim de urgență Bacău 2. Adăpostul de zi și de noapte pentru copiii străzii “Morcoveață”.</i>	<i>Centrul și Adăpostul au caracter de tranzit, minorii care beneficiază de serviciile de tip rezidențial sunt găzduiți până la identificare unei soluții viabile, respectiv integrare/reintegrare sau instituirea unei măsuri de protecție.</i>	<i>1. Regim semi-deschis 2. Regim deschis</i>
Mures	Adulti	<i>Institutul Est-european de sănătate a reproducerii Tg.Mureș</i>	<i>Nedeterminata</i>	<i>Regim semi-deschis</i>
	Minori	<i>Serviciul de intervenție în regim de urgență, abuz, neglijare, trafic, migrare, telefonul copilului</i>		<i>Regim semi-deschis</i>
Sibiu	Minori	<i>Centrul de primire in regim de urgenta Sibiu</i>		<i>Regim inchis</i>
Iasi	Adulti	<i>Complex de servicii alternative pentru persoane adulte – Centrul de asistenta si protective a victimelor traficului</i>	<i>Durata determinata 3-6 luni</i>	<i>Regim semi-deschis</i>

		<i>de persoane</i>		
Galati	<i>Minori</i>	<i>Centrul de primire minori in regim de urgenta "Irene & Stuart"</i>	<i>Nedeterminata</i>	<i>Regim deschis</i>
Satu Mare	<i>Minori</i>	<i>Centrul de asistenta si interventie a Victimelor Traficului de Persoane, Abuzului, Neglijarii si Exploatarii "Andrei" Satu Mare</i>	<i>Cazare conf. Legii 678/2001 pe o perioada de 90 de zile cu posibilitati de prelungire pe durata procedurilor judiciare</i>	<i>Regim inchis</i>
Argeş	<i>Minori</i>	<i>1. Centrul de evaluare si primire in regim de urgenta Piteşti 2. Complex de servicii comunitare Câmpulung (componenta Centru maternal) 3. Centre rezidentiale din subordinea DGASPC</i>	<i>Durata determinată - Pe toată perioada plasamentului în regim de urgență sau până la hotărârea instanței de judecată (reintegrare în familie/transformarea PRU în plasament într-un centru rezidențial din subordinea DGASPC)</i>	<i>Regim inchis</i>
Vâlcea	<i>Minori</i>	<i>Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii</i>	<i>Durata de cazare nedeterminată</i>	<i>Regim semi-deschis</i>
Alba	<i>Minori</i>	<i>Centrul de primire in regim de urgenta Pinocchio Alba Iulia</i>	<i>Durata de cazare nedeterminată</i>	
Botosani		<i>Centrul de Asistenta si Protectie a Victimelor Traficului de persoane deschis In cadrul Centrului de Ingrijire si Asistenta Leorda comuna Leorda jud. Botosani</i>	<i>Perioada determinate de cazare conform legislatiei</i>	<i>Regim semi-deschis</i>
Brasov		<i>Centrul de Prevenire si Combatere a Violentei Domestice</i> <i>Centrul de primire in</i>	<i>Maxim 60 zile</i>	<i>Regim semi-deschis</i>

		<i>regim de urgenta Domino</i>	<i>Durata nedeterminata</i>	<i>Regim inchis</i>
Cluj	<i>Adulti Minori</i>	<i>Centre specializate in asistenta victimelor violentei domestice</i>	<i>Pana la finalizarea procesului sau dupa caz pana la reintegrarea psiho-sociala in conditii de siguranta</i>	<i>Regim inchis</i>
Covasna	<i>Adulti Minori</i>	<i>Camin pentru batrani Haghig Centru de integrare prin terapie ocupationala Tg. Secuiesc Centru de Primire in Regim de Urgenta "Print si Cersetor" Sf. Gheorghe celelalte centre rezidentiale</i>	<i>perioada scurta, in functie de locurile disponibile si de specificul cazului, cu respectarea conditiilor de admitere durata nedeterminata</i>	<i>Regim deschis. Regim deschis</i>
Harghita	<i>Minori</i>	<i>Centrul de primire și intervenție în regim de urgență în caz de abuz, neglijare, exploatare, trafic și migrație. Telefonul copilului și adultului.</i>	<i>centrul primește doar victime ale traficului de persoane minori, pe o perioadă determinată</i>	<i>Regim semi-deschis</i>